

Biblioteca Centrului
Regională
Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA !

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

89

JOI
8 FEBRUARIE 1968
12 PAGINI
2 LEI

Spectaculoasa extensie a portarului Mărculescu (Olimpia Oradea) este și eficientă. Jac (U.T.A.) nu poate aduce egalarea în meciul amical de pregătire Olimpia Oradea — U.T.A. (2—1)
Foto : S. BRAȘOVEANU

Pagina 3

DE LA O
SĂPTĂMINĂ
LA ALTA
OFENSIVĂ
GENERALĂ
ÎMPOTRIVA
MENTALITĂȚII
NESĂNĂTOASE

Pagina 4

COMENTARIU
ASUPRA
COMPORTĂRII
ECHIPEI
STEAUA
ÎN TURUL
CAMPIONA-
TULUI

Pagina 8

DUPĂ TRAGEREA
LA SORTI
A PRELIMINARIILOR
C. M.
PREZENTAREA
VIITORILOR
NOȘTRI
ADVERSARI

ECHIPE ȘI ARBITRI ROMÂNI LA ÎNȚEBERILE INTERNATIONALE

● Turneul RAPIDULUI proiectat luna aceasta în Turcia a căzut. Organizatorii turci au comunicat că nu pot realiza jocurile tratate din cauza stării timpului și a unei decizii a federației privind menajarea terenurilor.

● În schimb, DINAMO BUCUREȘTI a reușit, pînă la urmă, să salveze turneul, compromis la un moment dat din cauza amînării jocurilor perfectate în Irak. Vineri dinamovistii vor pleca în Iran pentru 4 jocuri în perioada 14—28 februarie. Dacă va fi posibil, în drum spre Iran ei se vor opri la Istanbul, unde Fenerbahce se străduiește la ora actuală să le asigure un meci. Din lotul pe care-l deplasează Dinamo, fac parte Dateu, Pana, Pirvu, Stoenescu, Frățilă, Nunweiller III și Vi, Haidu, Boc etc. Este foarte probabil ca lotul să fie completat cu jucătorii aflați în turneu în Brazilia (Pircălab, Lucescu, Ghergheli) și a căror sosire este prevăzută în jurul datei de 16 februarie.

● La 25 februarie UNIVERSITATEA CLUJ va sustine un meci amical la Szeged, în Ungaria, contra formației cu același nume.

● Secretariatul Cupei Balcanice, cu sediul la Istanbul, va ține o sedință la 23 februarie, cu participarea reprezentanților tuturor federațiilor angajate în competiție.

● DOI ARBITRI ROMÂNI vor conduce luna aceasta jocuri internaționale: N. Cursaru-Ploiești partida Beroe (Stara Zagora Bulgaria) — Vlazniza (Albania) la 14 februarie în Cupa Balcanică, și A. Rădulescu-București partida amicală Izrael — Suedia la 19 februarie la Tel Aviv.

BULETINUL TRANSFERĂRIILOR

Pînă ieri la amiază, la federație au fost depuse și rezolvate 83 de cereri de transferare din partea unor jucători care au semnat pentru echipe din Divizia A, B sau C. Numărul este mic, în comparație cu alți ani. Se presupune însă că în ultimele zile (perioada de transferări se încheie la 10 februarie) numărul cererilor va crește. De remarcat, în mod special, operativitatea de care dă dovadă serviciul de legitimări-transferări al federației: cererile însoțite de toate actele prevăzute de regulament sînt rezolvate pe loc.

Din cele 83 de cereri, 17 sînt pentru echipe de A. Un singur nume cu rezonanță: Martinovici a căpătat drept de joc pentru „U” Craiova. 38 de jucători au optat pentru echipe din B: printre ei: Rednic (Dinamo Bacău) la C.S.M. Reșița, Dragomir (A.S.A. Tg. Mureș) la Poiana Cimpina, Savu (Steaua) la Politehnica București. 28 de jucători au fost transferați la formații de C. Notăm pe Marcu („U” Cluj) la Medicina Cluj și Bartok (A.S.A. Tg. Mureș) la Medicina Tg. Mureș.

Progresul București se pregătește intens pentru a evada, în retur, de pe fatidicul loc 13, „locul insomniilor”. În lipsă de partener, alb-albaștrii au jucat duminică „în familie”
Foto : C. PUCA

● ARTICOLUL 3 (NUMĂRUL JUCĂTORILOR) ●

ÎN LUMINA ULTIMELOR DECIZII ALE LUI INTERNATIONAL BOARD

Ultima conferință a Internațional Board — organul tehnic al F.I.F.A. în materie de arbitraj — ținută la Belfast la 17 iunie 1967, se detașează de cele precedente, alții prin conținutul hotărârilor care au fost luate în legătură cu modificarea sau reluarea unor reguli ale jocului de fotbal, cit și prin elaborarea unor decizii de interpretare care ajută în mod real la uniformizarea în soluționarea unor probleme de arbitraj. Punem azi în discuție, din complexitatea situațiilor reglementate de noile modificări aduse regulilor de joc, modificările aduse art. 3, „NUMĂRUL JUCĂTORILOR”.

Potrivit redacției actuale a art. 3, cit și din cuprinsul deciziilor de interpretare atașate acestei reguli, rezultă că este permisă, în mod necondiționat, înlocuirea în tot cursul jocului a doi jucători de fiecare echipă, în jocurile amicale și — de asemenea — în jocurile cu caracter competițional, cu condiția însă ca înlocuirea jucătorilor să fie autorizată de Federația internațională sau de federațiile naționale.

După cum se vede, s-a legalizat o stare de fapt deja existentă, alții pe plan internațional, cit și pe plan național, marea majoritate a federațiilor de specialitate admitând înlocuirea de jucători cu mult timp mai înainte.

În această privință, este cunoscut faptul că federația noastră a pus în practică înlocuirea de jucători începând cu returul campionatului 1960—1961.

Ceea ce este însă important și în același timp nou, este faptul că I.B. odată ce a aprobat în mod oficial și fără vreo clauză specială înlocuirea de jucători, a prevăzut, alții în cuprinsul art. 3 cit și în deciziile de la acest articol, unele reguli de procedură în vederea aplicării ei în mod uniform de către echipele interesate.

Aceste reguli fiind create de autoritatea supremă pentru edictarea regulilor de joc, ele trebuie socotite ca obligatorii și irefragabile.

De aceea, ne permitem să sugerăm pe această cale federației noastre de fotbal, să procedeze de urgență la revizuirea hotărârii mai sus amintite, în sensul de a stabili, dacă, și în ce măsură cele stabilite la timpul cuvenit, mai pot avea o eficacitate de ordin practic în raport cu conținutul regulilor stabilite în sedința de la Belfast.

Menținerea pe mai departe a acestei hotărâri în redactarea sa inițială, poate genera unele implicații în cazul cind echipele noas-

tre sau arbitrii noștri vor fi solicitați să dispute sau să arbitreze jocuri cu echipe din străinătate.

Lată cum se poate pune acum problema în cazul înlocuirii de jucători, în lumina noilor modificări a regulilor de joc care reglementează această materie:

Prin hotărârea luată de F.R.F. s-a precizat că este permisă înlocuirea portarului și a unui jucător de cîmp, cu jucători de rezervă, în tot timpul jocului.

Pentru aplicarea în mod uniform a acestei hotărâri s-a mai precizat că:

— Portarul de rezervă va putea înlocui numai pe

neze de la început, ce, anume posturi vor trebui să ocupe în echipă jucătorii de rezervă în cazul cind aceștia vor fi introduși în joc.

Dreptul de a dispune care anume sarcini de joc urmează să li se încredințeze jucătorilor de rezervă — eredem — este lăsată acum în exclusivitate în sarcina antrenorilor.

Dacă legiuitorul ar fi înțeles să reglementeze într-un alt mod schimbarea de jucători, desigur că ar fi consemnat acest lucru în mod detaliat în norma edictată. Această precizare se poate sprijini și pe argumentul că „acolo unde legea nu distinge, nici noi nu trebuie să distingem” (ubi lex non distinguit, nec nostrum est distinguere). Cu alte cuvinte, va trebui admis ca fiecare echipă să poată înlocui, în tot cursul jocului, un număr de 2 jucători, fără să fie condiționată ocuparea unor anumite posturi în echipă de către acești jucători. Pe foaia de arbitraj se va consemna numai numele jucă-

PE TEME DE ARBITRAJ

portarul titular, iar un jucător de rezervă de cîmp, va putea înlocui numai un jucător de cîmp. Dacă portarul titular este eliminat din joc, portarul de rezervă nu îi va putea lua locul sub nici o formă;

— Pentru executarea sau apărarea unei lovituri de pedeapsă, nu este permis schimbul de jucători cu jucătorii de rezervă.

Potrivit noii reglementări a art. 3, rezultă că nu s-a lăsat la latitudinea federațiilor naționale decât dreptul de a autoriza sau nu schimbul de jucători în jocurile cu caracter oficial și totodată, de a fixa numărul de jucători de rezervă în limitele precizate în Dec. nr. 3. De nicăieri nu rezultă că s-ar fi lăsat la latitudinea federațiilor naționale și dreptul de a dispune cum anume trebuie efectuate schimbările de jucători, adică de a impune echipelor să desem-

torilor de rezervă în limita admisă de federația de specialitate în raport de cele prevăzute în Dec. nr. 3.

Privitor la momentul înlocuirii unor jucători, potrivit noii reglementări, un jucător de rezervă va putea lua locul unui jucător titular în orice moment al partidei, condiționat fiind doar faptul informării în prealabil a arbitrilor despre schimbarea ce urmează a se face. Ca un corolar al celor de mai sus, rezultă că este permisă și înlocuirea portarului cu un jucător de rezervă și în cazul cind această înlocuire se face pînă în momentul executării unei lovituri de la 11 m. jucătorul care înlocuiește putînd să apere această lovitură.

Pentru aceleași considerente, trebuie admis că schimbul de jucători este valabil și în cazul cind este vorba de un jucător care urmează să execute lovitură de la 11 m.

Lată de ce am considerat că se impune reglementarea expresă a schimbării de jucători de către F.R.F., PRINTR-O NOUĂ HOTĂRÎRE CARE SĂ FIE ÎN CONCORDANȚĂ CU CONȚINUTUL NOII REGULI, cit și cu procedura instituită de I.B. prin deciziile de interpretare atașate la art. 3.

Dintre problemele de arbitraj pe care le socotim mai semnificative, în legătură cu problema schimbării de jucători, reținem două din acestea:

a) cum va proceda arbitrul în cazul cind un jucător de rezervă trecut pe foaia de arbitraj intră în terenul de joc în timpul desfășurării jocului și cere arbitrului să-i admită să înlocuiască pe un jucător titular;

b) cind este socotită definitivă înlocuirea unui jucător titular cu unul de rezervă;

— după ce jucătorul care înlocuiește a prezentat ar-

bitrului carnetul de legitimație și jucătorul înlocuit a părăsit terenul de joc, sau

— după ce jocul a fost reluat. Acest lucru interesează pentru a se da o rezolvare corectă măsurilor pe care trebuie să le ia arbitrul în cazul cind, în acest interval de timp (pînă la reluarea jocului), jucătorul înlocuit sau cel care înlocuiește comit greșeli pentru care urmează a fi eliminați din joc, potrivit art. 12.

Răspunsul la prima problemă este în sensul că sînt aplicabile dispoz. art. 12 § 5 lit. c, respectiv arbitrul va trebui să oprească jocul dacă nu comportă aplicarea legii avantajului, va da avertisment jucătorului vinovat, iar jocul va fi reluat printr-o „minge de arbitru” de pe locul unde a fost comisă greșeala.

După ce jucătorul vinovat a fost avertizat, el va fi îndepărtat de pe terenul de joc și nu i se va permite să reintre decît în timpul unei opriri a jocului din alte motive decît acelea determinate de propria sa greșeală. Dacă însă, pînă la oprirea jocului, jucătorul în cauză va comite o altă greșeală mai gravă, el va fi sancționat în mod corespunzător cu greșeala săvîrșită.

Ca argumentare a acestei soluții, invocăm Decizia nr. 6 (nouă), unde se prevede că: „arbitrul trebuie să fie înștiințat dacă un jucător urmează să fie înlocuit. Unul înlocuit i se va permite să intre în terenul de joc numai în timpul unei opriri a jocului și după ce a primit un semn din partea arbitrului că poate intra”, cit și Dec. nr. 7 (nouă) unde se prevede că: „un jucător de rezervă va fi tratat ca oricare alt jucător și va fi supus autorității și jurisdicției arbitrului, fie că a intrat sau nu să joace”.

În ce privește soluționarea celei de a doua probleme, precizăm că înlocuirea unui jucător titular cu unul de rezervă trebuie socotită definitivă după ce jocul a fost reluat. Pînă în acest moment, toți jucătorii își păstrează situația din precedent. În situația cind un jucător de rezervă a fost eliminat în intervalul de timp pînă ce jocul a fost reluat, el nu va mai putea participa la joc. Echipa respectivă, în cazul cind va considera necesar să opereze o schimbare de jucători, va apela numai la celălalt sau ceilalți jucători de rezervă trecuți pe foaia de arbitraj.

În cazul cind un jucător titular a fost eliminat în intervalul de timp pînă ce jocul s-a fi reluat, echipa respectivă nu va mai putea înlocui pe acest jucător cu un jucător de rezervă și va continua jocul cu jucătorii rămași pe terenul de joc. Dacă însă același jucător va comite o greșeală după ce jocul a fost reluat, în timpul cind se afla încă în incinta terenului de joc, arbitrul va trebui să raporteze forului respectiv despre comportarea necorespunzătoare a acelui jucător; în acest caz luarea unei alte măsuri este imposibilă, întrucît jucătorul eliminat din joc sau înlocuit nu mai poate lua parte în continuare la joc și deci el nu mai poate figura printre jucătorii activi.

MIHAI VASILIU
arbitru

LOVITURA DE LA 11 METRI

BINE APĂRATĂ SAU RĂU EXECUTATĂ?

În ultima vreme, datorită jocului în forță și peste limitele admise de regulamentul acestei discipline sportive, s-a ajuns la acordarea unui mare număr de lovituri de la 11 m. Cele mai multe au fost transformate în goluri.

În legătură cu modul în care această lovitură poate fi parată s-au purtat și se poartă de către tehnicieni, jucători, specialiști și spectatori tot felul de discuții. Unii susțin că nu există posibilitatea de a fi apărută lovitură de la 11 m., dacă este bine executată; alții susțin că un portar bun poate să o apere, indiferent unde va fi trimisă mingea, pe spațiul porții, de executantul respectiv.

Ca fost portar al echipei naționale și apoi ca antrenor, aș vrea să-mi spun părerea în legătură cu ideile mai sus arătate. Astfel, în legătură cu prima opinie, că nu există posibilitatea de apărare a penaltului de către portar, indiferent de valoarea lui, decît în cazul cind este prost executat, aduc, în susținerea ei, următorul argument: datorită vitezei imprimată de cel ce execută lovitură de la 11 metri mingea ajunge în punctul prin care depășește linia porții înainte ca portarul, — din poziția lui statică — să poată ajunge cu minile în acel punct, pentru a o putea respinge sau reține. De ce? Pentru că viteza de deplasare a portarului este întotdeauna mai mică decât cea a mingii.

Singura șansă de a apăra rămîne numai aceea dacă lovitură este trasă în porțiunea de spațiu din jurul portarului, după cum vom demonstra în cele ce urmează. În legătură cu această opinie a noastră, trebuie arătat că mai sînt și alte două curente în lumea fotbalului și anume:

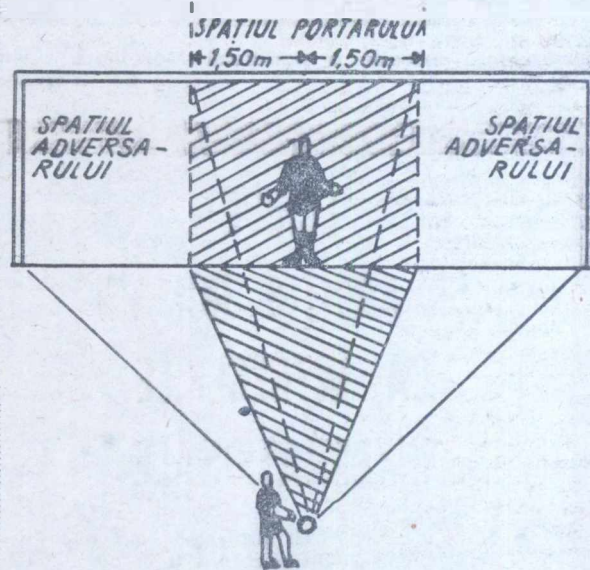
1. Portarul se uită cu atenție la modul cum adversarul își potrivește și lovește mingea și în funcție de aceste două coordonate se aruncă, în mod reflex, în direcția în care anticipează el că ar urma să fie expediată mingea.

2. Portarul își alege anticipat direcția în care se va arunca cind adversarul va executa lovitură. Deci se aruncă „la inspirație”, în stînga sau în dreapta porții, concomitent cu momentul cind a pornit lovitură din piciorul adversarului.

Ambele idei le consider eronate și inefficiente deoarece, în mod constant, portarii care le folosesc se expun ridicolului pentru că adversarii, sesizînd direcția în care se aruncă portarii respectivi, trimt mingea în partea opusă.

Consider că nimic nu este mai demoralizant pentru un portar și echipa lui și nimic mai ilariant pentru spectatori decît scena cind un portar se aruncă într-o parte și adversarul expediază balonul de la 11 metri, în partea cealaltă. Astfel de situații au fost destule, chiar și în campionatul nostru. De aceea personal sînt în dezacord cu aceste două idei care, după părerea mea, nu dau o bază logică de rezolvare a acestei laze de joc.

În plus arătăm că în regulamentul de joc la art. 14 „lovitură de pedeapsă” (11 metri) se arată ce se înîmplă cu portarul care se mișcă în poartă în-

inte de executarea loviturii. Din experiența mea, mi-am dat seama că în încercarea sa de a apăra o lovitură de la 11 metri, portarul trebuie să procedeze astfel: își alege din spațiul porții o porțiune de teren pe care el poate să o apere în bune condițiuni, oricît de tare sau cu elect ar trage adversarul. Această porțiune este de circa 1,50 m în dreapta și în stînga portarului (vezi figura). Pentru apărarea acestui spațiu trebuie ca portarul să-și concentreze atenția la maximum pentru că acesta este spațiul pe care el trebuie să-l apere în mod sigur, indiferent de viteza și de traiectoria mingii.

Din spațiul porții — în afară de suprafața mai sus arătată — mai rămîn de apărut pînă la stîlpul ei vertical 2,16 m de o parte și de alta. Acestui spațiu eu i-am zis „al adversarului”. Dacă el execută corect lovitură respectivă, adică într-unul din cele două spații de cîte 2,16 m din dreapta sau stînga porții și pe care le-am descris mai sus, atunci ea nu poate fi apărută decît în mod excepțional, adică atunci cind mingea a trecut prin zona apropiată spațiului de 1,50 m aies de portar (vezi fig.) în dreapta sau în stînga lui, sau a fost slab executată.

Nu mai această metodă de instruire a portarului, pentru apărarea loviturii de la 11 metri, este, după părerea mea, logică și de aceea o recomand.

JEAN LAPUȘNEANU
antrenor

AUREL CRÎSNIC

Amintirea lui rămîne vie în memoria tuturor celor care l-au cunoscut.

Născut la 11 mai 1926 în comuna Lonea, Aurel Crîsnic, fiu de miner, a fost atras de mic copil de jocul cu balonul rotund. Joacă la juniorii clubului Paring Lonea, unde practică și atletismul. Este promovat la echipa de seniori în anul 1942 pentru că în anul 1945 să facă parte din selecționata Văli Jiului. După alți cinci ani, apără poarta echipei Jiului urmînd comitent și studiile la Institutul de Mine unde obține diploma de inginer.

A fost selecționat în lotul olimpic și în reprezentativa țării, susținînd meciuri la Helsinki, Praga, Moscova, Turku, Atena, Belgrad. Prin jocul său sobru, prin defenta și „priza” la balon, prin calm și siguranța sa, prin ireproșabila sa etică sportivă, Aurel Crîsnic a cîștigat fotbalul românesc.

Iubitorii fotbalului au primit zilele trecute o știre care le îndoliază inimile: a înecat din viață fostul portar al Jiului, apreciatul sportiv Aurel Crîsnic.

OFENSIVĂ GENERALĂ ÎMPOTRIVA MENTALITĂȚII NESĂNĂTOASE

Sîntem încă în vacanță competițională fotbalistică. Pînă la deschiderea sezonului oficial mai este o bucată de vreme. Dar timpul trece repede, repede de tot. „Amicalele” divizionarelor umplu de pe acum stadioanele. În întreaga țară se joacă, indiferent de timp. Prilej pentru dispute aprinse. Se fac fel și fel de pronosticuri pe tema „Cine cîștigă campionatul?”, „Cine intră în baraj?”.

Înainte de toate însă, să așteptăm cine se va califica în optimile Cupei României, fiindcă la 3 martie protagoniste au primul „rendez-vous” oficial.

Lăsînd la o parte evenimentul intern, să ne referim puțin la marele semn de întrebare al anului 1969: meciurile preliminare pe care reprezentativa noastră le are de susținut în cadrul primei grupe a campionatului mondial. După cum se știe, zărrurile au fost aruncate și cu toții ne dăm seama ce ne așteaptă. E riscant să faci presupuneri sau să susții că în altă serie am fi avut o viață mai liniștită. Motive sînt destule. Poate că cel mai convingător este acela pe care aproape ne este jenă să-l tot amintim: profunzimea lipsurilor fotbalului nostru care în nici un caz nu poate duce la rezolvări rapide și spectaculoase.

Cu toate acestea, simburii optimismului au început să incoltească, întrucît săptămîna pe care o încheiem ne-a adus vesti de natură să marcheze, după o perioadă obositoare și epuizantă de investigații, tatonări, discuții, uneori contradictorii, oarecari limpeziri în domeniul acestui îndrăgît sport. În recenta plenară a C.N.E.F.S., factorii de răspundere au anunțat că F.R.F. va pune operativ în aplicare o serie de măsuri, ce de mult își reclamau dreptul la existență. Cea mai importantă, de natură organizatorică, se referă la **RELATILE FEDERAȚIE-CLUB** care urmează să fie reasezate pe baza unor principii noi, relații menite să asigure cluburilor și asociațiilor sportive o reală autonomie. În acest scop va lua ființă experimental, la Pitești, primul club de fotbal de performanță, urînd ca pînă la generalizarea a-tui nou nucleu organizatoric, echipele de fotbal divizionare A, sprijinindu-se pe baza materială a cluburilor actuale, să se transforme în secții independente, cu gestiune proprie.

Practic, această autonomie se traduce astfel: începînd cu noul sezon, organizarea meciurilor interne și internaționale (C.C.E., Cupa Cupelor, intercluburi amicale) vor cădea în totalitate în sarcina cluburilor, urmînd ca acestea să-și oprească în întregime încasările (scăzînd, firește, plata cotei de teren în cazul cînd este închiriat ca și impozitul fiscal pe spectacol). Cu alte cuvinte, F.R.F. s-a hotărît, în sfîrșit, să abandoneze practica dăunătoare, aceea de tutelare măruntă pe care o exercita pînă acum asupra cluburilor de performanță, dîndu-le acestora libertatea de inițiativă, posibilitatea de a-și crea adevărată personalitate, în sensul de a se GOSPODARI SINGURE, DE A TRAI PE PROPRILE LOR PICIOARE.

A cum se deschid porțile pentru marea bătălie a inițiativelor, a căutărilor celor mai rentabile. De aici încolo totul depinde de competența birourilor secțiilor de fotbal, de capacitatea oamenilor care lucrează în aceste organisme, de spiritul de inventivitate de care trebuie să dea dovadă toți cei ce sînt chemați să îndeplinească sarcinile curente și de perspectivă ale secției, respectiv ale echipei de fotbal.

A venit timpul ca fiecare echipă să-și aibă o adevărat manager, capabil să-i reprezinte fidel interesele, atît în țară cît și peste hotare.

A venit timpul ca echipele care au deja un nume pe piața fotbalistică internațională să reînnoade firul vechilor relații, iar celelalte să caute pe toate căile

să-și facă cunoscut numele peste hotare.

A venit timpul să se reflecteze cu mai mult spirit de răspundere și exigență și asupra altor mijloace care pot contribui la sporirea fondurilor financiare ale echipelor. Reconsiderarea problemei suporterilor cotizanți, sarcină de mare actualitate, revizuirea sistemului de gratuități (prea multe permise au fost eliberate de C.N.E.F.S. și F.R.F.), încetarea „filantropiei” în organizarea meciurilor amicale, fără plată, vânzarea diferitelor însemne sau souvenir-uri ale echipelor, iată atîtea și atîtea filane bănești care așteaptă să fie intens exploatare de echipele divizionare A.

Am făcut referiri mai largi asupra acestei schimbări de structură organizatorică pentru

a da cît de cît o idee asupra celor ce urmează să se înlăpădă încă înainte de returul campionatului.

Să recunoaștem că este un pas și nu unul din cei mai neînsemnați.

Firește că federația mai are în vedere și alte preocupări, cum ar fi, de pildă, adoptarea la sfîrșitul acestei săptămîni a unui important document de conduită — NOUL SAU STATUT DE FUNCȚIONARE, definirea precisă a obligațiilor reciproce (club-jucător) menite să stimuleze preocuparea pentru o instruire temeinică și la un nivel cît mai înalt. După cîte știm, unele cluburi bucureștene au luat inițiativa întocmirii unui regulament de ordine interioară în care sînt stipulate atît drepturile jucătorilor cît și obligațiile lor. N-ar fi rău ca federația să dovedească interes pentru asemenea inițiativă și studiînd-o să înlesnească generalizarea ei la restul echipelor.

În consecință, ne aflăm în fața unor rezolvări noi pentru fotbalul românesc, născute, ce-i drept, cu dificultate, dar de mare importanță pentru mult așteptată lui redresare. Poate că ar fi fost bine ca federația să fi rezolvat și o altă chestiune care stă de mult pe rol: adoptarea noului regulament al transferărilor. Coplesită, și, de ce nu, chiar obosită și dezorientată după atîtea și atîtea etape agitate de la Zürich încoace, federația de specialitate a amînat acest capitol atît de important, pînă în preajma aplicării noului sistem competițional anunțat. Și aceasta, în ciuda greutăților pe care multe echipe divizionare le înfruntă în completarea loturilor de tineret și pe alocuri chiar și a primelor echipe. Și noi care sperăm că în anul 1968, obîșnuita tradiție a tergiversărilor va fi înfrîntă...

A minteam mai sus că fotbalul românesc se află în fața unor noi rezolvări. Probabil vor veni și altele, într-un timp mai scurt sau mai îndepărtat. Rămîne de văzut și de apreciat la timpul convenit.

Dar să fim sinceri, fotbalul nu este numai și numai al federației. Ori cîte măsuri eficiente s-ar lua, ele nu exclud latura esențială a problemei: MUNCĂ RIDICATĂ LA CEL MAI ÎNALT GRAD DE RESPONSABILITATE, CE TREBUIE DESFAȘURATĂ JOS, ÎN CLUBURILE ȘI ECHIPELE DE FOTBAL DE PERFORMANȚĂ. Pînă acum s-a discutat despre aproape toate fațetele problemei care au generat rămînerea în urmă a fotbalului nostru dar mai puțin s-a atras

atenția asupra celui mai înrăit dușman al acestui sport — MENTALITATEA DĂUNĂTOARE care a germinat din mici concesii inițiale și apoi s-a întins ca o plagă pentru a țena ani și ani în familia actorilor gazonului sub diverse veșminte stridente sau voalate.

Ce reprezintă mentalitatea dăunătoare?

Automulțumire, superficialitate la antrenamente, chiulul sub orice formă pe „dreptunghiul magic”, instruire slabă, eforturi puține, pretenții mari — iată o primă categorie de sensuri identificate și tolerate la unii jucători ai echipelor noastre divizionare.

Mentalitate dăunătoare mai înseamnă și lipsa de preocupare a antrenorului sau a conducătorului de secție, față de așa-zisa „viață particulară” a fotbalistului. Nu o dată am văzut cum victoria unei echipe atrîna atît de greu în aprecierile antrenorilor și conducătorilor încît ei trec cu vederea cheful făcut de X-ulescu cu două zile înainte de meci, soldat cu te miri ce scandal, sau trec peste șeful de serviciu al purtătorului tricoului cu nr. 7 care a anunțat superiorilor lipsa acestuia în ziua cutare, tolerează atîtea și atîtea carențe din educația fotbalistului. În locul cocoloșirii unor astfel de atitudini, conducerile secțiilor de fotbal și antrenorii ar trebui să manifeste un interes sporit față de educația fotbalistilor. Trebuie folosite toate pîrghiile posibile în vederea formării fotbalistului-cetățean, fotbalistului-om, capabil să se exprime pe toate planurile vieții sociale la un nivel corespunzător exigențelor realității noastre.

Mentalitate dăunătoare mai înseamnă și stîrbirea autorității antrenorilor, credința că te pricapi în fotbal și de aceea te simți obligat să faci imixțiuni în treburile echipelor, jocul de-a suspendările, judecarea echipelor în mod preferențial atunci cînd greșesc sau, ce mai încoace și incolo, mentalitate dăunătoare poate fi considerat și gestul, mărunt în aparență, de a arunca — ca pe San Siro — o monedă în ochiul unui jucător (ca să nu mai vorbim de alte obiecte) fără ca echipa în culpă să fie penalizată cu ceva.

Tot la capitolul acesta poate fi încadrată și aprecierea făcută într-un aliniat din referatul Colegiului central de antrenori prezentat la cursul de perfecționare de la Snagov (referat publicat în nr. 86 al revistei noastre), care atrage atenția asupra existenței unei stări de spirit dăunătoare în rîndul tehnicienilor, caracterizată prin relații nesănătoase între aceștia, prin discuții sterile sau neprișnicioase, prin lipsa de sprijin reciproc. Aceasta a fost prima luare de poziție împotriva unei situații care dănuie de mai mulți ani și care a dezbinat corpul nostru de antrenori. O evidentă și stranie invidie a subțiat, ca o rugină, solidaritatea și spiritul de colaborare al antrenorilor noștri. Goana după victorie cu orice preț a compromis obiectivitatea și a născut antipatii iar aspirația la cirna diverselor loturi reprezentative s-a transformat într-o competiție fără scrupule. Sînt frecvente „bisericiuțele” în fotbal cu aspirații diferite și care și-au dorit pe rînd, reciproc, eșecurile.

Dacă am recurge mereu la definiții ale mentalității dăunătoare, am găsi destule pentru a umple o pagină de revistă, fiecare ediție a campionatului de fotbal, fiecare sezon în parte, servindu-ne nenumărate exemple ce se încadrează perfect în spiritul nesănătos, căruia trebuie, în sfîrșit, să-i punem pentru totdeauna capăt.

A sosit timpul ca, pornind o ofensivă generală asupra acestui dușman al fotbalului, pornind de la realitățile existente, să creăm o atmosferă de calm și principialitate tuturor factorilor interesați care doresc, ca și toți iubitorii fotbalului din țara noastră, redresarea acestui sport.

Stelian TRANDAFIRESCU

CUNOAȘTEȚI

ISTORICUL CLUBULUI DV.?

Mi s-a întîmplat — și nu de puține ori — ca stînd de vorbă cu conducători de echipe de fotbal să constat că nu prea sînt cunoscute începuturile cluburilor sau asociațiilor sportive respective, ca să nu mai vorbesc de data înființării lor. Aceasta constituie cea mai bună dovadă că nu există o preocupare în această direcție sau, dacă a existat, nu a putut da rezultate deoarece prin dese schimbări organizatorice și de conducere nu s-au păstrat în arhive documentele care să ateste, fără să dea loc la controverse, data exactă a înființării, evoluția în timp și toate modificările de titulatură.

Din acest punct de vedere găsim bună inițiativa revistei „FOTBAL” de a însoți analizele echipelor în sezonul de toamnă cu un istoric. O consider, însă, numai un început, pentru că — mai ales în cazul cluburilor mai vechi — se cuvine o importanță și un spațiu mai mare, o tratare mai amplă, care, să sublinieze tradițiile frumoase și rolul jucat de un club sau altul în dezvoltarea fotbalului nostru.

De asemenea, remarc cu plăcere și inițiativa clujenilor, a acestor urmași ai entuziaștilor susținători ai vechilor „șepci roșii”, care au editat și difuzat „File din istoricul C.S. Universitatea”.

Ele sînt menite să înfățișeze noilor generații de suporterai ai Universității și, în general, de iubitori ai fotbalului din Cluj, cetate a culturii și științei, trecutul glorios al unui club care peste foarte puțin timp își va sărbători jubileul de 50 de ani. Și tocmai pentru că se adresează unor noi generații, aceste file trebuie să cuprindă fapte și date riguros verificate. Cu regret însă, trebuie să remarc, în treacăt, cîteva inexactități strecurate în aceste „File”, de care s-a folosit și revista „FOTBAL”. De pildă, se spune că Guga a fost component și căpitan al echipei naționale în

perioada 1920—27, figura centrală a turneului balcanic (?) de la Belgrad din 1921. Or, realitatea este alta. Într-adevăr, Guga a fost un jucător de bază al naționalei, dar în perioada 1922—28, pentru că primul meci al reprezentativei a avut loc în 1922. Pe de altă parte, Guga a marcat golul victoriei la Belgrad, dar într-un meci bilateral cu Iugoslavia, dotat cu o cupă, și nu în cadrul turneului balcanic. Prima ediție a acestuia a avut loc abia în perioada 1929—31. Și încă o inexactitate. Se spune că echipa Transilvania din București, cu care a jucat Universitatea primul meci în capitala țării în 1920, ar fi devenit în anul următor Venus. Or, acesta din urmă se înființase încă din anul 1914 și activa în categoria a doua a campionatului.

Semnăind aceste cîteva erori, vreau să alătur la îndemnul adresat echipelor noastre de a vădi preocupări ca acelea ale clujenilor privind istoricul lor, și pe acela de a manifesta o cît mai mare atenție față de adevărul istoric. Mărturiile orale, folosite în lipsa documentelor scrise proprii, trebuie confruntate cu cele ale ziarelor vremii, consultate la biblioteci. În orice caz, este bine, ba chiar necesar, să fie cunoscută istoria clubului sau asociației, după cum e foarte indicată și existența unei „cărți de aur”, care să cuprindă și toate rezultatele meciurilor, indiferent de caracter, susținute de echipă. Istoricul și palmaresul sînt cărți de vizită foarte prețuite peste hotare, constituie un semn de club serios, bine organizat. Cînd o echipă străină își anunță sosirea la București, comunicarea este însoțită — obligatoriu — tocmai de acest istoric și palmares. Iar cînd trebuie să facem noi acest lucru, nu sînt puține echipele noastre care intră într-o adevărată panică...

OCTAV LUCHIDE
din F.R.F.

ZI FESTIVĂ LA

CENTRUL DE COPII ȘI JUNIORI STEAUA

Zi festivă, duminică 4 februarie, la clubul din strada Plevnei. Cel mai mici fotbaliști ai Stelei au făcut ANALIZA activității lor. O analiză care prin caracterul ei festiv, prin prezența emoționată, alături de cea a copiilor, a părinților, își sugerează serbările școlare de sfîrșit de an. Și aici, la Centrul de copii și juniori Steaua, rezultatele sînt demne de diplome și de buchete de flori. În anul 1967, cinci juniori steliști — Giugarin, Iordănescu, Tănăsescu, Ștefănescu și Ispir — au îmbrăcat tricourile reprezentativei noastre de juniori, impunîndu-se în „11”-le național ca elemente de bază. Tot de la centrul de copii și juniori Steaua au fost promovați în lotul mare al echipei de seniori tinerii Manea, Tătaru II și Nistor.

De fapt, sîntem în prezența continuării unei tradiții. De la Steaua au „zburat”, după ce și-au întărit aripile (sub îndrumarea antrenorului Romeo Catăndă, azi conducătorul centrului) și Ilie Stelian (F. C. Argeș), Codreanu (Rapid), Matel (Progresul), P. Mihăilescu (U-

niversitatea Craiova), Dumbravă (Farul), Deleanu (C.S.M.S. Iași), etc.

Revenind la promoțiile de azi, vom remarca existența a șapte grupe de vîrstă, gradate de la 10 la 18 ani, grupe (în-

seamă a conducătorului centrului au fost citați nu fotbaliști buni — stricto sensu, ci doar cei care cumulează bune aprecieri atît pe plan „fotbal” cît și pe plan „școală” și sîntuți generală frumoasă, disciplinată. Lor le și dăm numele: St. Stăncuță, V. Georgevici, V. Căruvăle (grupa juniori I), D. Gelețu, A. Crăniceanu, N. Cerbulescu (grupa juniori II), E. Funieru, T. Săndoiu, C. Sobe (grupa copii I), V. Tudor, N. Anghel, M. Roman, C. Papăleanu (grupa copii II), M. Burcea, M. Bașno, N. Pietreanu, F. Stavarache (grupa copii III), D. Marinescu, C. Spălățelu, Ion Aurel, L. Licșor (grupa copii IV).

Consemnăm, în încheiere, emoționanta luare de cuvînt a muncitorului electronist Virgil Anghel, tatăl a doi pitici însoșiți la centru, care a mulțumit binecunoscuților antrenori ai clubului Steaua pentru educația — atît pe plan fotbalistic cît și pe plan general cetățenesc — primită de copii în acest centru care tinde să devină model.

M. P.

STEUA: Reambalarea motoarelor la turația din toamnă

UN PROVERB INFIRMAT...

Ziua bună NU se cunoaște de dimineață... Cel puțin Steaua a infirmat proverbul. Inceputul campionatului nu i-a fost deloc favorabil fiindcă după două etape în dreptul numelui ei din clasament mai stăruia acel „0” acordat din start tuturor celor 14 participante. Dar, apoi, a urmat un veritabil „tur de forță” al echipei militare. Până la terminarea primei părți a campionatului, șapte victorii, trei rezultate de egalitate și numai o singură înfrângere, și aceea la capătul celui mai dramatic și mai pasionant meci, ca răsturnare de scor, din tot turul, cu F. C. Argeș. Ascensiunea s-a produs ritmic spre fruntea clasamentului, poziția de onoare fiind obținută până în final.

Steaua ocupă primul loc al clasamentului în tur, ca rezultat al unui grupaj de merite: — în primul rând constanța manifestată în competiție

— jocul de bună valoare tehnică și de orientare tactică practică

— coeficientul demn de subliniat al eficacității. Notați că Steaua a înscris, cel puțin un gol, tuturor colegelor ei de întrecere din actuala ediție.

— alinierea unui unsprezece în care trei categorii de jucători — ca vîrstă, experiență și chiar ca valoare — au încheiat o formație cu multe atribute ale omogenității.

ȘTEFAN COVACI — ÎNTRE INTENȚII, REALIZĂRI ȘI NOI SPERANȚE

Socotim că, din pagina dedicată actualului lider al Diviziei naționale A, nu poate să lipsească vizita în intimitatea casei sale, parcurgerea — prin firul vorbelor — a drumului în campionat, cu nelipsite momente de suspensie, de îngrijorare, de încordare a voinței dar — în cazul nostru — sfîrșite printr-o satisfacție care a răscumpărat totul. „Totul” a însemnat însă pentru Steaua doar un răgaz de câteva săptămîni. Obligația apărării performanței a bătut la ușă încă din primele zile ale lui ianuarie cînd campionatul — cu întregul lui cortegiu de semne de întrebare, de speranțe, de neliniști — a intrat din nou în hol. Ce se petrecea în sutele de

ore nevăzute, atît de multe față de miile de minute de examene pe care ele le pregăteau? Treceam cuvîntul antrenorului principal al militarilor, ȘTEFAN COVACI, credem cel mai bine informat asupra subiectului care interesează ca însuși principal scop al paginii de față:

„Cînd ai de-a face cu o echipă alcătuită din jucători formați, mulți ajunși la apogeul carierei, cred că cel mai gingaș lucru din munca antrenorului rămîne activitatea lui pedagogică. Am verificat de multe ori acest adevăr și de aceea, din startul campionatului, am căutat să cîștig la oamenii mei adeviziunea pentru o viață particulară mai ordonată și un sporit egoism pentru antrenamentul personal. Ne-am concentrat eforturile în acest sens unde — după părerea mea — era porțiunea... cea mai accidentată de teren, sufletească, a echipei. O să pară paradoxal dar, în realitate,

GOLGETERII ECHIPEI

6 goluri: Soo
5 goluri: Voinea
3 goluri: Constantin
2 goluri: Negrea, D. Popescu, Tătaru II, Vigu
1 gol: Sorin Avram
În proprie poartă: Lupescu (Rapid).

tate, cele două înfrîngeri cu care am început campionatul au constituit un mare ajutor pentru noi. Fiecare a înțeles că respectarea normelor de viață și de antrenament se plătește mai tirziu... sau mai devreme, cum a fost cazul Stelei. Trebuie să subliniez radicale schimbări de profil apărute în viața celor mai mulți dintre jucătorii care nu străluceau ca ordine și program al întrebunătății orelor dinafara antrenamentelor. Dar aș exagera afirmînd că ne-au părăsit problemele de acest ordin. Ne mai înfîlmim, din păcate, și acum cu ele. Dar în cantitate și de gravitate mult mai reduse. În schimb, exigența noastră se vrea tot așa de mare ca în perioada cînd am desfășurat o adevărată campanie spre a le curma. Am insistat mai mult asupra acestui punct fiindcă, v-o spun din nou, reprezintă — nu numai la noi — cheia cea mare a descuierii lacătului ce se numește veritabila performanță.”

— Să trecem acum la joc! A fost o echipă Steaua construită după noi planuri aceasta care a cîștigat semi-etapa campionatului 1967/68?

— „Aș zice mai repede o echipă reactualizată. Ce înțeleg prin asta? Că am renunțat la tipare care se opuneau calităților specifice ale fiecărui jucător, tendințelor lui firești de evoluție sau valori existente, ținînd cont de vîrstă, de anii dăruți fotbalului. Ce elemente principale au reprezentat organizarea jocului nostru? Mai întîi am reușit să realizăm cu Negrea — purtător al tricoului cu nr. 5 — împreună cu fundașii centrali o aglomerație convenabilă în centrul apărării. Ceea ce mi-a dat o mică satisfacție intimă, la porțile strict profesionale, a fost faptul că manevra noastră cu Negrea a rămas nesesizată de cele mai multe dintre echipele cu care am jucat. A doua importantă mișcare a jocului nostru a reprezentat-o împingerea lui Constantin în față. Ne-am zis: dacă Constantin a reușit să

ajungă de două ori golgeter, acționînd de pe poziții mult mai retrase, dar în sistemul W.M. ! cum o să-i pretindem — și după trecerea unor ani — să dispună de mijloace satisfăcătoare pentru a suporta duelul cu apărările actuale, așa de dure, de neiertătoare, compacte și premeditate, cerîndu-i să acționeze pe o rază tot așa de mare de teren? Cu Constantin avansat, legat de Sorin Avram și cu D. Popescu mereu apărînd în combinații, am reușit pe partea dreaptă a atacului acțiuni care au lucrat pentru flancul sting al înaintării, acolo unde Soo sau Voinea s-au găsit în poziții favorabile de marcare. Mai observați ceva: postul de extrem stingă, mult mai pretențios ca efort, ca metri partrați dați în grijă, a avut și cei mai numeroși titulari; pe de o parte pentru că se impunea o menajare a oamenilor, pe de alta, pentru că am căutat mereu pe cel mai convenabil ocupant al său. Acestea au fost, în linii mari, principiile jocului nostru. Am căutat să le îndeplinim. Uneori am reușit, alteori nu. Dar trebuie să spun că jucătorii nu s-au dat înapoi de a corespunde în rolurile rezervate.”

— Dacă ați fi obligat să numiți un singur element al pregătirii echipei, care v-a multumit pe deplin, la care v-ați opri?

— „Pregătirea fizică. Întotdeauna ne-a mai rămas ceva... în rezervor. Să menționez însă că atunci cînd am ajuns la meciurile internaționale — în special partidele cu Valencia — am constatat că ceea ce fusese suficient pentru campionat devenea neîndestulător pentru confruntările cu adversari prestigioși. Concluzia nu-i greu de formulat: campionatul nu are încă valoarea spre a face trecerea echipelor chemate în confruntări internaționale fără modificări de altitudine. Constați că trebuie să urci piscuri mult mai înalte decît podiurile pe care le străbați în principala competiție internă. Dacă poți!”

— Zilele în care stăm de vorbă ne aduc la ordine. Turul e undeva departe, în toamnă. Acum, acum, vine returul. Ce preocupări cu totul speciale vă frămîntă?

— „N-o să mă mai opresc asupra măsurilor de bun simț, ca să le numesc așa, privind organizarea activității noastre de pregătire. Dezideratul nostru, al colegului Onisie și al meu, precum și al întregului colectiv de conducere: ședințe de pregătire cît mai variate, ademenitoare la efort. Cred că în asta stă meșteșugul meseriei noastre. Antrenamentele n-au neglijat deloc mingea. Medicinală, de baschet, de rugbi sau de fotbal, mingea a fost mereu prezentă în mijlocul nostru. Lucrăm acum la o schimbare de replică, de replică principală, a fundașilor laterali. Ei trebuie să ajungă excelenți participanți la fazele de atac; mai mult fără balon decît cu. După opinia mea, tiradele fundașilor alergînd zeci de metri cu mingea spre a centra orb, fără efect, cad tot mai mult în desuetudine; fundașul devine jucător cu obligațiile totale ale atacantului dacă se află în zona porții adverse. Noi tindem să dispunem de asemenea fundași laterali, care să nu apară, prin orientare, prin felul cum controlează balonul și prin mișcare drept niște intruși, atunci cînd configurația jocului îi va apela în atac. Este însă numai una dintre ideile la care lucrăm; celelalte, pe viu. O sper, o doresc. E normal, nu?”

Petre GAȚU
Eftimie IONESCU

ISTORIC

Alături de Chinezul CAO, Ripensia, Venus, Rapid, U.T.A. și Dinamo București, formația militară își așează numele ca o formație de mare renume ale noastre, atît prin performanțele reușite în competițiile interne cît și în foarte multe apariții răsunătoare pe plan internațional.

Formația bucureșteană deține, împreună cu Chinezul, reușita obținerii a șase titluri de campioană și — în exclusivitate — performanța privind numărul „Cupelor României” cîștigate de la înființarea întrecerii nr. 2 a fotbalului nostru și pînă astăzi: 8.

A luat ființă în anul 1946, sub numele de A.S. Armata. A devenit apoi C.S.C.A., apoi C.C.A. și și-a schimbat, cu puțin timp în urmă, numele în Steaua. Militarii au participat fără întrerupere la campionatul Diviziei naționale A, de la promovare — ediția 1947/48 — și pînă astăzi. O înfîlmim pe listele de participare ale celor două mari competiții continentale: „Cupa campionilor europeni” și „Cupa cupelor”. A participat la numeroase turnee peste hotare în: Anglia, Italia, Cehoslovacia, Iugoslavia, R.P. Chineză, U.R.S.S., R.F. a Germaniei, Belgia, R.D. Germană, Bulgaria, etc. Din „cartea de aur” a prezentelor ei peste hotare se cuvin în primul rînd subliniate jocurile din turneul în Anglia (1956) cînd a reușit comportări excelente în partidele cu Luton Town, Newcastle, Arsenal.

În cadrul secției de fotbal a clubului Steaua au activat antrenori de valoare, mulți dintre ei chemați în dese rînduri și la conducerea loturilor reprezentative: Francisc Ronay, Ștefan Dobay, Ilie Savu, Ștefan Covaci, Ștefan Onisie, Francisc Zavoda, Gă. Ola, Pleada jucătorilor de renume care au îmbrăcat tricourile este foarte numeroasă: Gh. Popescu, Traian Ionescu, Bădeanu, Pet-schovski, Roman, Ferenczi, Serfoz, Drăgan, P. Moldoveanu, Androvici, Voinescu, Toma, Zavoda II, Apolzan, Bone, Balint, Căcoveanu, Tătaru I, Alexandrescu, Zavoda I, Caricas.

Dintre actualii jucători prin prezența numeroase în națională și valoare apreciată, s-au impus portarii Suciu și Haidu, fundașii centrali Hălmăgeanu, Jenei și D. Nicolae, mijlocușul D. Popescu, atacanții Constantin, S. Avram.

De la începerea campionatului în curs, conducerea tehnică este asigurată de antrenorii Ștefan Covaci și Ștefan Onisie.

STADION: Complexul Ghencea, cu cinci terenuri de antrenament pentru echipele de seniori, juniori și copii.

PRESEDINTE: M. Pandele.

SEDLUL: cal. Plevnei 114; telefon: 13.58.80.

SIMPATIZANȚII AU CUVÎNTUL

RALEA VASILE VASILIEV — Găești: „Sînt suporter al acestei echipe de cînd a apărut... primul televizor în orașul nostru și abia aștept să devin membru susținător al clubului. Trebuie să spun că Steaua a început campionatul cum nici nu mă așteptam de slab. Dar și-a revenit. Cui îi datorește succesele care au urmat? În primul rînd formei excelente atinse de Constantin; apoi liniei de mijlocași Negrea—D. Popescu... Nu știu însă de ce antrenorii nu l-au folosit mai mult și pe Vigu... pe care-l consider de valoare apropiată titularilor. Nu pot spune că nu sînt mulțumit de jocul prestat de echipă, cu atît mai mult cu cît și poziția ei în clasament mă satisface...”

ZEICU MIRCEA — Cluj: „Cred că situația actuală în clasament a echipei se datorează cîtorva factori, după mine: 1) o pregătire tehnică ridicată la fiecare jucător; 2) maturitatea în joc a unor jucători (Constantin, Jenei, D. Popescu) împletită armonios cu vitalitatea altora (Soo, Negrea, Sorin Avram); 3) o bună disciplină tactică, omogenitatea echipei; 4) o bună sudură între compartimente, datorită mai ales mijlocașilor; 5) o pregătire fizică cu care, puține din echipele noastre se pot lăuda. Pe parcursul turului însă, echipa a avut și scaderi: a început slab sezonul, acceptă uneori un ritm lent, jocul riscant al unor jucători (Sătmăreanu), finalizare scăzută”.

FRĂȚII G. ȘI B. PREDESCU — Brașov: „Steaua a avut o „toamnă de argint” ca să spunem așa. După decepții ne-a adus și satisfacții (păcat că n-a reușit să treacă de Valencia). O felicităm pentru titlul de „campioană de toamnă” și pentru constanță”.

DUMITRESCU CORNEL — București: „Sînt foarte mulțumit de evoluția echipei mele favorite în actualul campionat. Uneori reușește să practice un fotbal spec-

taculos, după care rîvnim cu toții. Alteori, însă, ea mă dezamăgește în această privință, ca și prin rezultate, ca în meciurile cu A.S.A. Fg. Mureș, F. C. Argeș Pitești sau F. C. Valencia. Cred că în cadrul programului de antrenamente nu se pune suficient accent pe pregătirea psihologică a jucătorilor, o veche carență a echipelor noastre de club și reprezentative, care primind un gol se prăbușesc moral”.

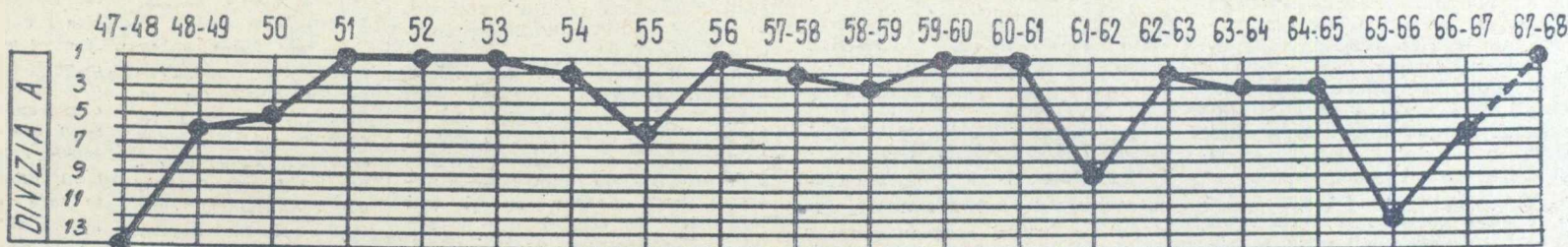
PETRISOR ALEXANDRU — Reghin: „Consider că la ora actuală Steaua este cea mai bună formație de club de la noi... Sînt de părere însă că antrenorii Șt. Covaci și Șt. Onisie trebuie să folosească și jucătorii mai tineri ca Tătaru II, Pantea, Iordănescu care cred că ar da randament”.

ȘTEFĂNESCU DAN — Iași: „Sînt un vechi și pasionat suporter. Am avut multe necazuri cu această echipă, dar de multe ori mă făcui să și sîr în sus de bucurie. Echipa este una din cele mai prețioase din țară. Totuși trebuie să declar că este o formație care a demonstrat o maturitate în joc destul de rar întîlnită la alte echipe. Aceasta se datorește și faptului că actualii jucători se cunosc destul de bine, ceea ce explică și buna legătură dintre compartimente. Cred că atunci cînd la calitățile sale Steaua va adăuga și o rapidă circulație a balonului și forță de finalizare, va deveni într-adevăr o echipă mare”.

BERTEL MARINO — Oradea: „Această echipă mi-a adus mari satisfacții dar și multe dureri de cap... A început slab, dar treptat și-a revenit. Steaua, însă, poate fi un adversar de temut pentru orice adversar din țară sau de peste hotare, dacă apărarea va păstra promptitudinea în intervenții alui Dumitru Nicolae, linia de mijloc va asigura permanent legătura dintre apărare și atac, iar atacul va avea mai multă finalitate”.

AU DISPUTAT ÎN TOAMNĂ...

13 meciuri: Sătmăreanu, Dumitru Nicolae, Negrea, Sorin Avram, Constantin (primii trei au jucat în întregime partidele); 12 meciuri: Hălmăgeanu, Voinea, Soo; 11 meciuri: Dumitru Popescu; 10 meciuri: Haidu; 6 meciuri: Jenei, Rotaru, Tătaru II; 4 meciuri: Vigu, Suciu; 3 meciuri: Manea; 2 meciuri: Pantea.

Graficul evoluției echipei Steaua

SEZONUL OFICIAL SE APROPIE CU PAȘI REPEZI

JOCURI, MEREU JOCURI...

A.S.A. - MUREȘUL

Începute în prima parte a lunii ianuarie și desfășurate alternativ în sală și în aer liber, antrenamentele echipei A.S.A. Tg. Mureș continuă în prezent numai în aer liber, pe terenul mic din parcul sportiv „23 August” din localitate, sub conducerea antrenorilor Tiberiu Bone și Ion Voinescu — maeștri emeriti ai sportului.

Pentru realizarea omogenizării echipei, în cursul lui februarie antrenorii vor recurge la o serie de partide amicale, dintre care una internațională. Notez jocurile cu Olimpia la Oradea, la 8 februarie; Dukla Banská Bis-

trica (Cehoslovacia) la 11 februarie; Jiul la Tg. Mureș, la 13 februarie; Poiana la Cimpina, la 16 februarie; Petrolul la Ploiești, la 18 februarie; Victoria la Tg. Jiu, la 21 februarie; Jiul la Petroșeni, la 23 februarie; Metrom Brașov la Tg. Mureș, la 25 februarie și din nou cu Metrom la Brașov, la 29 februarie.

Din lot fac parte jucătorii: Bay, Solyom (portari); Balaș, Timpănaru, Toth, Șleam, Sirbu, Czako (fundasi); Siko, Ciutac, Dodu (mijlocași); Lungu, Rakši, Pavlovici, Chucu, Lucaci, Caniari, junior (înaintași). Lotul va fi completat cu Dumitriu III, care în prezent se află în turneu cu selecționata divizionară în Brazilia.

ION PAUȘ, corespondent

Jucătorii echipei mureșene la lucru.

Foto: Anton HARKO-Tg. Mureș

SCHIMBĂRI ÎN AȘEZARE

U.T.A.

Desigur, titlul nostru va da naștere la nedumeriri. Dar aceasta este realitatea. De ce se produc aceste schimbări ne-a declarat antrenorul NICOLAE DUMITRESCU:

— În structura modificarea tactică a echipei, împreună cu antrenorul și ajutorul meu Ion Reinhardt, am pornit de la binecunoscuta idee că sistemul cel mai bun este cel care convine jucătorilor pe care-i ai la îndemână (ținând seama de valoarea lor) și de binecunoscuta axiomă: linia dreaptă este drumul cel mai scurt între două puncte. Or, judecând după evoluția sa din ultimii ani, nu se poate spune că U.T.A. i-a „sufocat” pe suporterii săi cu performanțe dintre cele mai bune. Una din cauze este faptul că rezervorul său de cadre a fost folosit mai mult de alte echipe, ceea ce a făcut ca noi să nu avem jucători care să corespundă așezării 1-4-2-4.

În plus, acestei așezări îi lipsește, după părerea mea, tocmai azul central, direcția pe care trebuie să forțezi pentru spargerea apărărilor adverse. Și atunci noi am adaptat 1-4-2-4 la posibilitățile și ideile noastre tactice. Adică am păstrat cei patru fundași dar în fața lor am plasat

un al cincilea. Nu este acel „libero” din spatele liniei de apărare (după părerea mea, un jucător care, datorită sarcinilor, nu folosește decât jumătate din potențialul său) ci este un fotbalist și cu sarcini constructive. În fața sa, mai lateral, sint cei doi mijlocași ale căror sarcini de atac cresc până la 70 la sută de la 30 la sută ciț aveau până acum, apropiindu-se de foștii interți. În atac — trei jucători ca până acum.

După așezarea preconizată de noi, nu numai că mijlocul terenului e mai bine ocupat, dar și azul central revine în actualitate, crescând — cum am spus — forța de străpungere.

În felul acesta am jucat cu Dinamo, la București, astă toamnă. Unul dintre cei doi mijlocași era Axente care a avut atunci foarte mari sarcini ofensive. Prin jocul său el i-a „deranjat” vizibil pe Nunweiler III și Boc”.

— În cazul acesta, cum va fi formația?

— Notați: Gornea — Birău, Bacoș, Lereter (?) — Pojoni (dacă va primi dezlegarea) sau Pop — Petescu, Axente — Șchiopu sau Moț, Tr. Popescu, Fl. Dumitrescu.

— Bine, dar la Oradea, jucând după ideea expusă, n-ați marcat decât un gol Olimpiei...

— Nu uitați că sintem abia la începutul transpunerii pe teren a ideilor noastre.

M. T.

MECIURILE VIITOARE

PETROLUL

La mijlocul săptămânii trecute, afișele care anunțau adunarea generală a membrilor susținători ai clubului Petrolul, erau deja tipărite. Iar luni au început în mod oficial și pregătirile suporturilor ploieșteni în vederea returului... Ne-am interesat asupra numărului acestora și președintele clubului, N. Pantilie, ne-a informat că în momentul de față figurează în scripte 1300 „plătitori”, dar că există perspectiva măririi acestei cifre până la un nivel apropiat de numărul obișnuințelor spectatori duminicali.

Reintorși la 1 februarie din concediul efectuat la Bușteni (unde au efectuat zilnic cîte două antrenamente), jucătorii ploieșteni, atît cei din prima echipă cît și cei din lotul de tineret, își vor continua pregătirile la Ploiești, efectuind cîte un antrenament pe zi. Iată programul întîlnirilor ce vor urma în decursul acestei luni: 8 — la Craiova cu Universitatea, 11 — cu Progresul, 13 — revanșa cu „U” Craiova. La 15 februarie echipa se va afla la Moscova făcînd o escală în drumul său spre Ashabad, unde Petrolul a fost invitat să dispute mai multe meciuri.

P. SL.

CONFIDENTE...

● Deși fusese exclus din lotul echipei St. roșu pentru repetate acte de indisciplină, jucătorul Ioniță a fost reprimat, de curînd, la antrenamente. Ce pretenții la disciplină mai puteți avea, tovarăși din conducerea secției de fotbal, dacă dv. înțelegeți astfel să vă apărați propriile măsuri?

● Fundașul central Jenei este tatăl a trei fete, dintre care cele mai „tinere” sint gemene.

● Goran, Iordache și Pescaru se resimt încă în urma accidentelor suferite în turul campionatului. Cu toate acestea ei lucrează asiduă, deocamdată în sală.

● În sezonul de primăvară, A.S.A. va conta și pe cîteva jucători noi: I. Mureșanu (Ind. Sirmel C. Turzii), Chiru (Steaua), I. Rațu (Faianta Sighisoara), K. Szel (Voința Reghin-regiune). Bineînțeles, dacă aceștia vor îndeplini toate formele de transferare...

ȘI ELE DEBUTEAZĂ LA 3 MARTIE ÎN CUPĂ...

22 DE ANTRENAMENTE LA VAGONUL ARAD

Cîră a fost valabilă pînă marți. Astăzi, numărul antrenamentelor (sub conducerea antrenorului Toma Jurcă) a crescut cu siguranță. Antrenamentele s-au desfășurat atît în sală cît și afară, lucrîndu-se concomitent pentru pregătirea fizică generală și pregătirea tehnică. Meciul cu Steagul roșu de la 3 martie este privit cu toată seriozitatea și aceasta pentru că actualul lot al Vagonului este destul de subțiat prin „dispariția” lui Dobindă și îmbolnăvirea lui Auchrauth și probabil că va mai fi descompletat prin plecarea lui Dragoș și Sereș. Lotul actual este următorul: Gherghel, Secui (junior) — portari, Lenart, Mülroth, Boroș, Matușinca, Broșovschi, Mihai — fundasi, Schweilinger, Dvorjac, Draga (junior) — mijlocași, Stănoaie, Dembrovski, Petschovschi III, Sereș, Macavei, Ion Popescu — atacanți. Din lot a mai făcut parte și Iatan (fost la Ceahlăul P. Neamț), care, însă, a primit dezlegare și a plecat la fosta sa echipă (M.T.).

NUME NOI LA MINERUL BAIA MARE

Cosma, Donca, Moritz, Ziller, Danu, Nae, Docu, Ujvari, Vaida, Beres, Botoș, Pinzaru, Cromeli, Fülöp, Moșoni, Rozsnyai, Silaghi, Bohoni, Miculas, Hornung, Neumayer, Snacovschi — iată lotul care, de la 6 ianuarie, ia parte la pregătirile conduse de antrenorul Andrei Sepci. În ciuda zăpezii, abundente, fotbalistii baimăreni s-au mișcat vioi, străduindu-se să-și însușească cît mai bine lecțiile antrenorului.

După cum se vede, în lot apar destule nume noi. Astăzi, Beres, Docu, Nae, Danu și Ziller sint tineri fotbalisti care vor aduce, desigur, un suflu nou în echipă, un plus de avînt, ardore și dirigenie. Din lot nu mai fac parte Suciu și Roman care au primit dezlegarea.

Vasile Săsăranu, corespondent

SACI CU NISIP ȘI TALPICI CU PLUMB LA CHIMIA FAGĂRAȘ!

Pînă la 3 martie, cînd Chimia va susține meciul său de cupă cu Steaua, în programul său de pregătire sint incluse meciuri de verificare cu echipe din orașele vecine (Codlea, Victoria, Sighișoara, Brașov etc.). Antrenorul Francisc David, preocupat de o cît mai bună pregătire a jucătorilor săi (de care se ocupă împreună cu instructorul voluntar Vasile Toma), a dispus confecționarea unor saci cu nisip, folosiți în orele de pregătire fizică, iar la ghetetele jucătorilor li s-au adăugat niște tălpi din plumb. Tînărul antrenor speră ca la 3 martie jucătorii săi să fie în formă. Iată lotul: Nanu, Suciu — portari, Nacu, Stoica, Iancea, Secheli, Libeg, Bențea, Vărzaru — fundasi, Boanță, Lechiță, Tăulea, Dumitrescu — mijlocași, Feher, Boanță, Armeanu, Nicolae, Nițu, Drăgoi — atacanți.

Lazăr Valentin, corespondent

IA PROGRESUL BRĂILA, REORGANIZAREA SECȚIEI DE FOTBAL

Reprezentanții fotbalului brăilean în „Cupa României” se pregătesc cu asiduitate sub îndrumarea noului antrenor Angelo Economu, fost la echipa de juniori. De remarcă că venirea acestuia la conducerea primei echipe a fost urmată și de promovarea a opt juniori din echipa clubului. În schimb, a plecat Zgardan (pentru a cîta oară?) care a primit dezlegare din partea clubului, și juniorul Cotigă (născut în 1950) dispărut (!) din oraș.

Față de anii trecuți se simte un suflu proaspăt în activitatea echipei și aceasta, probabil, datorită reorganizării secției de fotbal, în care au fost cooptați foști jucători ai echipei, avînd în fruntea lor pe inginerul Anghel Vasile. Și datorită acestui fapt brăilenii cred că echipa lor favorită va avea o comportare frumoasă în „Cupa României”.

Nicolae Costin, corespondent

TURNUL SELECȚIONATEI ÎN AMERICA DE SUD VĂZUT DE UN LOCALNIC

...CURITIBA. Oraș cu 600.000 locuitori și... două echipe în campionatul statului Parana: F. C. Curitiba și Clubul Athletic Paranaense. Acesta din urmă, pentru a-și stringe fonduri în vederea sezonului din 1968 și — în același timp — pentru a aduce un omagiu marilor jucători brazilieni care au cucerit campionatul mondial în 1958 și 1962, a pus pe picioare, cu concursul citorva dintre acești jucători (azi rezerve la cluburile lor: Djalma Santos, Bellini, Zito, Dorval, Pepe), o echipă care a jucat cu selecționata română. Rezultatul se cunoaște: 1-1. Români au dominat în prima repriză, cînd au și marcat prin Ionescu (dintr-o pasă a lui Pircălab), dar n-au mai ținut ritmul după pauză, ceea ce a ușurat sarcina formației locale, care a egalat prin Dorval, printr-un gol senzational: primind mingea la centrul terenului, el a driblat toată apărarea, a trecut și de Coman — care alunecase — și a trimis mingea în poarta goală. După părerea specialiștilor brazilieni, cei mai buni români au fost Coman, Sasu și Pircălab.

...RIBEIRÃO PRETO este cea-tea cafelei din statul Sao Paulo. Echipa locală Botafogo, cu care a jucat selecționata divizionară română, face parte din categoria specială profesionistă a acestui stat. Inaugurînd stadionul „Santa Cruz” (al doilea ca mărime din această parte a Braziliei), meciul a stabilit un record de asistență

și de încasări: 300 milioane cruzzeiros sau circa 100.000 dolari. Prețul de intrare a fost mîrit de cinci ori, iar fiecare spectator a primit la intrare și un bilet de loterie pentru un turism de lutz.

Echipa română a făcut cel mai slab meci din acest turneu, mai ales portarul Coman. Din cele 10 șuturi la poartă ale localnicilor, 6 au fost goluri!... Jucătorii români au redus scorul la un moment dat la 3-2, printr-un gol spectaculos, care a impresionat asistența, înscris de Dan dintr-o lovitură liberă. Balonul a intrat ca un bolid în plasă, fără ca portarul brazilian să-l vadă... Coman însă a spulberat speranțele egalării, hotărînd soarta partidei și scorul de 6-2. Notez că antrenorii au vrut să-l înlocuiască pe Coman cu un jucător de cîmp (Adamache fiind indisponibil), dar au ezitat...

...PIRACICABA, următorul popas al fotbalistilor români, are 130.000 locuitori și este centrul industriei de zahăr și de fuică din trestie de zahăr. Selecționata română a primit replica echipei XV de Novembro, care a promovat anul acesta în divizia specială profesionistă. Pentru a sărbători acest succes, prefectura locală a organizat jocul cu intrare gratuită. Dar, cei 40.000 de spectatori au avut o decepție: echipa lor, după ce a deschis scorul, a primit 6 goluri (Luceseu 2, Oblemenco 2, Kalló și Dumitriu III) și a pierdut cu 6-2. Dar a pierdut în fața unei echipe care, pentru prima

dată în turneul său în Brazilia, a practicat un fotbal spectaculos și eficient, dominînd prin tehnică și tactică un adversar destul de bun. Președintele federației pauliste de fotbal, Joan Mendoza Falcao a fost plăcut impresionat de comportarea oaspetilor și a declarat: „Abia acum i-am văzut pe români jucînd la valoarea lor; la Ribeirão Preto au fost complet paralizați”.

Din echipa română n-au făcut parte Pircălab și Ionescu, ușor accidentați, și portarul Adamache care este complet restabilit, dar încă nu poate juca.

ALFREDO CARLOS BARRA

BILANȚUL PÎNĂ ACUM...

Selecționata noastră divizionară a susținut pînă acum următoarele întîlniri:

11.E, la Porto Alegre cu Gremio	1-1
14.I, la Maringa cu Gremio	1-2
17.I, la Curitiba cu C. A. Paranaense	1-1
21.I, la Ribeirão Preto cu Botafogo	2-4
23.I, la Piracicaba cu XV de Novembro	6-2
27.I, la Rio Preto cu F. C. America	1-0
31.I, la Salvador cu Bahia	5-2

P. RĂDULESCU

Siderurgistul

UN REFUGIU AL JUCĂTORILOR PLAFONAȚI ȘI NECORESPUNZĂTORI

„Cunoscind că valoarea jocului este rezultatul valorii jucătorilor, cred că valoarea necorespunzătoare a actualilor fotbalisti este una din cauzele principale ale disputării meciurilor din Divizia B la un nivel cu totul necorespunzător — CHIAR ÎN SCĂDERE FAȚĂ DE CAMPIONATUL TRECUT. Și aceasta pentru că Divizia B, care trebuie să fie o treaptă în promovarea jucătorilor spre vârful piramidei, Divizia A, este un refugiu al jucătorilor plafonați și necorespunzători, de multe ori depășiți de vîrstă, proveniți din „A”.

Nu putem trece cu vederea procesul instructiv-educativ a căruia calitate, la multe echipe lasă de dorit, antrenorii fiind subordonați muncii pentru realizarea unor rezultate imediate și nu în perspectivă. De aci — lipsa de exigență față de jucători de teama intrării în conflict cu aceștia și, prin ei, cu conducătorii.

Obiectivele propuse — în general — nu privesc practicarea unor jocuri bune și, ca urmare, promovarea în Divizia A, ci ele se referă la menținerea

echipei în categoria respectivă. De aceea se pune accentul numai pe meciurile disputate acasă care, ciștigale, se dovedesc a fi suficiente pentru atingerea obiectivului. De aci și folosirea oricărui mijloc — permise și nepermise — pentru a învinge cu orice preț pe teren propriu. Ca urmare, MEDIUL ÎN CARE SE JOACA, alimentat artificial de această psihoză, contribuie — de cele mai multe ori hotărîtor — la diferențierea vizibilă între calitatea fotbalului practicat acasă și în deplasare. În aceste condiții intervine și ARBITRAJUL care, deși s-a îmbunătățit lăută de campionatul trecut, mai prezintă destule probleme. Diferența de interpretare a greșelilor comise față de regulament, în funcție de echipa care le-a comis, a dus la vicierea unor rezultate. Trebuie adăugate: starea cu totul necorespunzătoare a terenurilor de joc (care împiedică executarea în bune condițiuni a deprinderilor tehnice) și antrenamentul invizibil inexistent la jucătorii acestei categorii, fapt care atrage după el mari fluctuații de formă de la joc la joc.

Pentru ridicarea calității jocului practicat în Divizia B la nivelul cerințelor moderne, consider că o concentrare a celor mai bune echipe într-o singură serie de 18—20 formații ar contribui eficient la realizarea dezideratului. O contribuție importantă pot și trebuie să-o aducă antrenorii prin îmbunătățirea procesului instructiv-educativ, prin creșterea autoexigenței și exigenței față de jucători, față de munca și de comportarea fotbalistilor în teren și în alara lui. În plus: renunțarea la elementele plafonate — INDIFERENT DE VÎRSTA — fiindcă nu vîrsta trebuie să fie determinantă, ci valoarea jucătorului; introducerea cu curaj a noului în jocul echipelor și accent pe practicarea unui fotbal deschis, dinamic, spectaculos; o judicioasă delegare a arbitrilor; o comportare disciplinată, care să respecte adversarul, arbitrul și publicul, indiferent că se joacă în deplasare sau acasă”.

De mai multă vreme trecerea echipelor din Divizia B se desfășoară la un nivel scăzut — rarele excepții confirmă regula — incompatibil cu ceea ce se cere de la această competiție, cu ceea ce așteaptă spectatorii.

De aceea am invitat un număr de antrenori din Divizia B să ne răspundă la următoarele întrebări:

DE CE SE DESFĂȘOARĂ DE MULTE ORI SUB NIVELUL CERINȚELOR MECIURILE DE DIVIZIA B?

CE ÎMPIEDICĂ ACTUALMENTE DESFĂȘURAREA JOCURILOR LA UN NIVEL SUPERIOR ȘI CE MĂSURI CREDEȚI CĂ AR TREBUI LUATE PENTRU REMEDIEREA CARENȚELOR EXISTENTE?

la răspunsurile lor:

ANTON FERENCZI
Crișul

AUTORITATE ȘI INDEPENDENȚĂ
MAI MARE ANTRENORULUI!

„La multe echipe pregătirea tehnico-tactică a jucătorilor nu atinge nivelul dorit. La fel și pregătirea fizică, pe alocuri deficitară. Datorită acestor motive jucătorii recur de multe ori la manevre nepermise, neregulate, pentru a împiedica adversarul în desfășurarea acțiunii. Apoi, se joacă mult prea mult pentru rezultat, uitîndu-se că de

DIVIZIA

CE ESTE ȘI

SĂ FIE ACEASTA

IOSIF GILIND
C.S.M. Sibiu

IOSIF GILIND
C.S.M. Sibiu

PROPUN INTRODUCEREA UNEI MATERII NOI ÎN PROGRAM ANALITICĂ: FOTBAL!

„Da, în Divizia B sînt multe meciuri de valoare slabă. Aceasta din cauza deficiențelor în pregătire ale jucătorilor, deficiențe care au la bază lipsa de autoexigență a fotbalistilor, volumul mic de pregătire tehnică și o pregătire fizică submaximală. Cît despre pregătirea psihică, aceasta este de-a dreptul slabă, ca să nu spun că aproape nimeni nu-i acordă atenție...”

Cărui fapt îi se datorează aceste deficiențe? Punctul de plecare al deficiențelor îl constituie lipsa de pregătire și de organizare superioară a muncii, de care se fac vinovați deopotrivă antrenorii, jucătorii și conducătorii secțiilor și cluburilor. Lipsa tehnicii individuale, carențele de ordin tactic, lipsurile privind pregătirea fizică se împletesc cu preocupările profesionale, școlare etc. ale jucătorilor și de multe ori antrenorii nu pot face o dozare judicioasă a eforturilor, mult prea mult dispersează. Vreau să mai adaug aici și un element care, din păcate, la mulți fotbalisti e pe cale de dispariție: dragostea de club, dragostea pentru orașul pe care-l reprezintă în întrecere, orașul în care ai crescut și te-ai format ca om, dragostea pentru culorile pe care le aperi.

Desigur, cu toții dorim meciuri de calitate cît mai bună în Divizia B dar, cum am arătat, ne lovim de nenumărate obstacole. Înlăturăm unul, două, trei, dar fără sprijinul celor în drept nu le putem înlătura pe toate. În primul rînd, cred că ar trebui să avem sprijinul federației noastre care a cam uitat de Divizia B. Măsurile deosebite ar trebui să vizeze viitorul echipelor din Divizia B. Spunînd aceasta mă gîndesc în special la lipsa jucătorilor de valoare. Așa cum este organizată în clipa de față creșterea juniorilor, roadele nu vor fi nici acelea pe care le dorim și nici nu vor veni cu... viteza pe care o dorim. Ar trebui ca încă din școala elementară să se introducă în mod obligatoriu o materie nouă — fotbal. În felul acesta, la vîrsta de 12—14 ani, copiii vor avea însușite elementele de bază și perfecționarea lor va fi mult mai ușoară”.

NODUL GORDIAN — JUNIORII

„Deoarece Divizia națională face parte integrantă din fotbalul de performanță din țara noastră cred că ar trebui să i se acorde de forurile în drept atenția cuvenită pe măsura pretențiilor care există față de această competiție. După părerea mea, ca să putem vedea și în Divizia B meciuri de calitate este necesară o nouă generație de fotbalisti. Cei actuali nu pot contribui decît într-o mică măsură la redresarea fotbalului.

Mă gîndesc la o generație cu pregătire superioară și, mai ales, cu o nouă mentalitate, generație care nu poate fi creată decît din rîndul juniorilor. Dar cu toate că se știe că jucătorii nu se nasc în Divi-

ANDREI SEPCI
Minerul Baia Mare

TOȚI FACTORII SĂ ACȚIONEZE PE UN FRONT LARG

„Cu toate că în seria secundă a Diviziei B sînt destule echipe cu tradiție frumoasă și există interese pentru acest sport, nivelul jocurilor este destul de slab. Și aceasta pentru că multe formații nu dispun de tehnicieni cu o calificare corespunzătoare. Ca urmare, conținutul antrena-

REFLECȚII ASUPRA

12 ANTRENORI DESPRE:

VASILE GAIN
C.F.R. Timișoara

UN REAL IZVOR DE TALENTE: ȘCOALA. OR, TOCMAI AICI NU ESTE INTRODUS FOTBALUL!

„De ce se desfășoară de multe ori sub nivelul cerințelor meciurile de Divizia B? Din cauza apărărilor aglomerate și supraaglomerate, din cauza publicului care acceptă și încurajează „jocurile tari”, dure, din cauza publicului propriu care cere victorie cu orice preț, uneori și din cauza arbitrajelor, fie slabe, fie pătinoare, din cauza vieții dezordonate dusă de unii jucători etc. etc. Lipsa jocului spectaculos care presupune, pe lîngă o deosebită pregătire fizică, elemente tehnice de finețe. Alături de acestea sînt necesare fentele care ridicau pe vremuri tribunele în picioare și driblingurile uluitoare la capătul cărora să urmeze șutul — puternic, fulgerător. Ca jocul să fie frumos este necesar să fie deschis, ofensiv, plin de

combinații subtile. Or, la Divizia B, unde accentul se pune mai mult pe apărare, trebuie schimbată mentalitatea asupra fotbalului, caracterul său. Dar tot ce am spus pînă aci se rezolvă numai cu jucători de clasă. Și se pune întrebarea dacă la Divizia B îi avem. Răspunsul este categoric: NU! De ce nu-i avem? Pentru că baza de producție care ar trebui să fie copiii și juniorii, la noi, cel puțin în regiunea Banat, este destul de restrînsă. Tînărul fotbalist se forma altădată la două izvoare: maidanul (de unde au apărut jucători ca Bürger, Covaci, Cotorman-fachirul, Dobay, Juhasz, Baraky) și școala (care a dat pe Sepi, Deheleanu, Bindea, Ciolac, Sfera, Ploesteanu, P. Rădulescu, Sepci, frații Barbu etc.). Astăzi, SINGURUL IZVOR ESTE ȘCOALA. OR, TOCMAI AICI NU ESTE INTRODUS FOTBALUL! Această disciplină aducătoare de satisfacții sufletești sutelor de mii de spectatori în fiecare duminică din sezonul fotbalistic nu este inclusă în programul de învățămînt al școlilor de toate gradele!

Pînă la rezolvarea acestei chestiuni stringente, de care depinde viitorul fotbalului nostru, orice altă măsură este bună. Mă gîndesc la însușirea de către antrenorii a noilor metode de instruire (circuit, intervale) și predare imediat la echipe, promovarea de elemente tinere din juniorii proprii, obligativitatea ca echipele din Divizia B să aibă în componența lotului cîte cinci tineri între 18—23 de ani, organizarea unor centre de copii și juniori pe lîngă toate echipele din Divizia B, terenuri bune de lucru și de competiție, conducători din rîndul foștilor jucători etc.

În felul acesta cred că Divizia B va înregistra progresul dorit de noi toți”.

NICOLAE DINESCU
Chimia Rm. Vilcea

DAMENI FĂRĂ EXPERIENȚĂ ÎN CONDUCERILE SECȚIILOR DE FOTBAL

„Măsurile care ar trebui luate pentru revitalizarea Diviziei B, o operație de o necesitate imperioasă dacă vrem ca fotbalul românesc să progreseze cu adevărat pe toate treptele lui, reies din rezolvarea lipsurilor existente. Așa că eu mă voi rezuma la acestea.

Așadar, meciurile din Divizia B se desfășoară sub nivelul cerințelor din următoarele cauze: a) Nivelul slab la care se prezintă majoritatea jucătorilor, deficiențele fiind de ordin tehnic, tactic, fizic și psihologic; b) Avantajul terenului propriu care constituie o armă sigură de cele mai multe ori în ciștigarea celor două puncte puse în joc. La acest capitol mai concurează brigada de arbitri, publicul, conducerea secției etc.; c) Divizia B constituie un loc de refugiu pentru jucătorii care nu mai fac față solicitărilor intense la care

sînt supuși în procesul de instruire în cadrul Diviziei naționale A. În „B” trăiesc (bine) multe sezoane de pe urma trecutului, își creează un „mil” protejat cu multă strădanie de conducerile secțiilor de fotbal. De aceea cuvîntul lor depășește de multe ori autoritatea antrenorilor, ei opunîndu-se atît întineririi echipei cu elemente noi, cît și folosirii metodelor noi de pregătire cărora nu le-ar mai face față. În cele mai multe cazuri acești „foști” sînt exemple negative în viața sportivă și extrasportivă; d) Putinii jucători tineri de valoare care se ivesc ici, colo, sînt repede înghițiți de echipele din prima divizie. Asta nu ar fi nimic, dar în locul lor — clubul care i-a crescut a investit în ei o anumită sumă de bani — sau nu vine nimeni sau apar acei „foști” de care am amintit. „Dăruind” jucători echipelor din „A”, „visteria” formațiilor mici secătulește și numai există posibilitatea creșterii altor tineri. Paguba este și într-o direcție și într-alta; e) O sîracă bază materială și organizatorică, ca și existența în multe birouri ale secțiilor de fotbal a oamenilor fără experiență, sau de-a dreptul nepricepuți; f) Lipsa de curaj manifestată de unii antrenori în luarea unor măsuri drastice (sanțiuni împotriva jucătorilor care au abateri) din cauza „sabiei lui Damocles” care planează deasupra capului lor: desfacerea contractului și, de aci, peregrinarea din oraș în oraș. Este deci necesară creșterea autorității antrenorului; g) Instabilitatea antrenorului duce la instabilitatea procesului de instruire a jucătorului. Pînă cînd să ajungă senior, el trece prin 10—12 „mîini” care, de multe ori, se anulează una pe alta; h) Un proces de instruire oferit jucătorilor la întîmplare fără o planificare prealabilă, sărac în mijloace și metode”.

Anchetă de MIRCEA TUDORAN

Fotbal

Fotbal

Fotbal

Fotbal

trebuie să fie latura specia a jocului. În plus, multe din seria a II-a se desfășoară în condiții neprielnice (terene necorespunzătoare, arbitraje vitioase care duc la enervarea juctorilor, public care dorește victoriei favoritei cu orice preț). Măsurile ar trebui luate? Sînt le. Să încep cu asigurarea elor divizionare B cu terenuri, tura și echipamente-materiale unuzătoare; apoi necesitatea arii unui timp mai îndelungat rii măiestriei lor.

mare rol în îmbunătățirea ca-fotbalului din Divizia B îl au știe — antrenorii. De aceea ei e să se bucure de mai multă tate și independență, să nu fie nțali, să existe o stabilitate mai a tehnicienilor la echipele noas-toate astea, coroborate cu o ată crescîndă din partea an-ului, alăt față de jucători, cit munca sa. De foarte mare im-ia mai este însă și pregătirea ilor, căreia trebuie să i se dea ie deosebită și de care să se tehnicieni bine pregătiți, cu edagogic dezvoltat.

pele noastre să fie îndrumate u joc ofensiv, cu o concepție bine conturată și să dispară a „Trebuie să cîștigăm cu orice

hotărît, pe un front larg, de către toți factorii, F. R. Fotbal, cluburile, aso-ciațiile sportive, antrenorii, conducă-torii, în vederea disciplinării jucăto-rilor atît pe terenurile de sport cit și în viața lor particulară. Pentru crearea unei atmosfere sănătoase de echipă, a unui climat de lucru adec-vat, pentru trezirea și stimularea do-rinței de afirmare a jucătorilor din

Divizia B trebuie acționat permanent, iar antrenorii să-și verifice metodele de lucru, să îmbogățească conținutul antrenamentelor cu elemente noi, iz-vorite din cerințele jocului, să-i obiș-nuiască pe sportivi cu lucrul serios și perseverent la antrenamente, de la care, de fiecare dată, jucătorul tre-buie să plece cu ceva acumulat, cu ceva îmbunătățiri”.

In sfîrșit, o chestiune care ține de etica și de educația fotbalistilor din ziua de azi, și de care noi an-trenorii ne lovim cel mai adesea. Este vorba de creșterea responsabi-lității jucătorilor care să privească

pregătirea lor cu mai mult interes decît o fac acum. Cu mentalitatea de azi a jucătorilor și cu obligațiile lor (aproape inexistente) față de fotbal, este greu de presupus că vom putea rupe inerția actuală”.

SEBASTIAN TACIUC
Electronica Obor

JOCURI BRUTALE, LIPSITE DE PRIETENIE ȘI SPORTIVITATE

„Meciurile din Divizia B sînt ra-reori interesante și din cauza ner-vozității, stării de excitație de care dau dovadă, în special, conducătorii echipelor, dar și antrenorii. De ce și antrenorii? Deoarece contractul lor (și deci existența lor) depinde de rezultatele formației pe care o an-trenează. Ca urmare, ei devin avizi după puncte cucerite cu orice preț; în felul acesta, starea lor psihică este transmisă sportivilor care, inhi-bați și ei, prestează jocuri la un nivel cu mult sub posibilități. În plus — fanatismul spectatorilor (dă-unător sub toate aspectele nivelului

NICOLAE CODEANU
Politehnica Timișoara

CU MENTALITATEA DE AZI A JUCĂTORILOR ESTE GREU DE PRESUPUS CĂ VOM PUTEA RUPE INERȚIA ACTUALĂ

„Cauzele care fac ca partidele din Divizia B să se desfășoare de multe ori sub nivelul cerințelor sînt, după părerea mea, următoarele:

1) Nivelul de cunoștințe tehnice a majorității jucătorilor nu satisface cerințele impuse de joc; 2) Obsesia celor două puncte care trebuie obținute CU ORICE PREȚ dă naște-re, de cele mai multe ori, unui joc crispat, dezordonat, bazat doar pe un angajament fizic total, depășind limitele sportivității și, în același timp, dăunător calității; 3) Lipsa

unei concepții de bază a fiecărei echipe în joc și abordarea diame-tral opusă a meciurilor NUMAI în funcție de locul desfășurării lui, acasă sau în deplasare, ceea ce își pune amprenta, de asemenea, asu-pra calității; 4) Incorsetarea jucă-torilor în anumite „refete” tactice improprie temperamentului și do-rinței de a juca (în adevăratul sens al cuvîntului) fotbal. Mă gîndesc la acele meciuri defensiv-distructive cu aglomerări, care sufocă perso-nalitatea multor fotbalisti; 5) Ca-litatea arbitrajelor, de multe ori slabă, încurajînd deseori jocul in-corect din punct de vedere regu-lamentar și sportiv.

Ce ar trebui făcut, însă, pentru ca Divizia B să fie într-adevăr o treaptă în drumul spre cîștigarea măiestriei fotbalistilor? Desigur, e-liminarea deficiențelor semnalate. Și unele corective. De pildă, pro-cesul instructiv-educativ trebuie îmbunătățit, dar aceasta nu se va putea face fără o participare mai activă și mai conștientă a jucători-lor. Apoi, fiecare echipă ar trebui să aibă o bază tehnico-materială minimală-obligatorie (echipament, mingi, aparate ajutătoare, terenuri de lucru perfect gazonate) de cea mai bună calitate. De mare impor-tanță este însă și schimbarea men-talității unor factori de răspundere (școală, familie, Sfaturi Populare etc.) față de acest joc atît de fru-mos și de îndrăgit de tineret. Dato-rită opreliștilor existente atît în școală cit și în familie, dar și a lipsei de terenuri în apropierea șco-lii sau a casei, copii nu pot juca fotbal. Or, după mine, asta este eșen-țial.

VLADIMIR GROSARU
Metrom Brașov

VALOAREA MAJORITĂȚII JUCĂTORILOR DIN SERIA I NU CORESPUNDE DIVIZIEI B

„Sînt multe cauze ce împiedică ac-tualmente desfășurarea jocurilor la un nivel superior în divizia B. Prin-tre altele, mă opresc la următoarele: 1) În afară de cîteva echipe valoroase (C.S.M.S. Siderurgistul, Metalul Bu-curești, C.F.R. Pașcani) în celelalte există doar 4—5 jucători mai buni, restul fiind de valoare modestă. 2) Dacă în meciurile sustinute pe te-ren propriu majoritatea echipelor se arată preocupate de practicarea unui joc ofensiv, în schimb în deplasare își face apariția jocul închis, dis-

PAUL POPESCU
Metalul București

FUGA DUPĂ REZULTATE

MIRCEA CREȚU Ceahlăul

PREMIEREA ANTRENORILOR CARE PROMOVEAZĂ JUCĂTORII DIN CATEGORIILE INFERIOARE

„Avînd jucătorii la dispoziție nu-mai cite două ore după amiaza în cele trei zile de instruire pe săptă-mină (una este ocupată cu jocul de verificare), procesul de învățare — impus de gradul scăzut de pregătire tehnică cu care vin fotbalisti din Divizia B — nu se poate face eficient — iată una din cauzele princi-pale ale nivelului scăzut la care se dispută meciurile din Divizia B, nivel care ne nemulțumește și pe noi, an-trenorii. Dar aceasta nu este singura

tructiv, ca urmare a obsesiei rezul-tatului, ceea ce dăunează calității jocului. Doar cîteva formații, cam aceleași, amintite mai sus, sînt preo-cupate să joace un fotbal de cali-tate și în deplasare; 3) Un mare rol — se știe — în îmbunătățirea calității fotbalului practicat în divizia B îl au arbitrajele. Or, conducătorii de joc au influențat uneori calitatea unor partide. Ca să fiu mai explicit, prin felul în care au fost conduse acestea, arbitrii au reușit să enerveze jucă-toarii sau să permită jocul dur, mai ales al formațiilor gazdă. Iată cîteva exemple, în acest sens, privind echipa mea: Chimia Suceava—Metrom (1—0) arbitrat de Ad. Macovei — Bacău, Chimia Rm. Vilcea—Metrom (2—1) condus de Gh. Limona — București, Victoria Roman—Metrom Brașov (2—0) arbitrat de I. Kecsey — Tg. Mureș. Și exemple ar mai fi...

Soluțiile sînt multe, au fost dis-cutate și răsdiscutate dar, din păcate, ele nu se materializează prin nimic, nu se caută stirpirea cauzelor care au făcut și fac ca în divizia B să nu se joace un fotbal de calitate. Nu trebuie să se vină cu paleative ci să se meargă la rădăcina lipsurilor. Spunînd asta mă gîndesc în special la schimbarea unor mentalități înve-chite, la schimbarea unor concepții. Aș mai adăuga: simularea antreno-rilor și cluburilor care dau jucători Diviziei A și care promovează în for-mația proprie elemente provenite din campionatele orășenești sau raionale, ca și o selecție mai riguroasă a arbi-trilor”.

„Cred că valoarea redusă a meciuri-lor din categoria secundă se datorește fugii după rezultate, neglijîndu-se în esență preocuparea pentru un joc bun. De dorit ar fi ca antrenorii să fie exigenți cu sportivii pe care-i antrenează, iar sportivii — preocupați și pasionați de acest sport, dezintere-sați de alte „amănunte” adiacente. Dar, oricum ne-am întoarce, există un fel de cerc vicios: antrenorii nu pot fi exigenți pentru că fotbalisti sînt puțini și au nevoie de ei, conduce-rile — de cele mai multe ori — do-resc rezultate imediate și îi împing în felul acesta — chiar fără a inter-veni în treburile lor — pe antrenorii în trecerea cu vederea a unor fapte reprobabile ale fotbalistilor. Cînd acest cerc vicios va fi „spart”, cred că tre-burile vor începe să meargă bine”.

cauză. Mai trebuie adăugate condi-țiile materiale necorespunzătoare (mingi foarte proaste, ghetе la fel, lipsa min-gilor medicinale, a aparatului respec-tive), starea neîngrijită a mul-tor terenuri, superficialitatea de care dau dovadă jucătorii în pregătirea lor.

În aceeași măsură cu jucătorii, cred că ar trebui revizuită și activi-tatea antrenorilor. În general se face mult prea puțin în ceea ce privește conteresarea noastră în creșterea ni-velului fotbalului. Așa, de pildă, soco-tesc că ar fi utilă revizuirea salari-zării antrenorilor de la „B”, față de cei de la echipele din Divizia A. Apoi, de ce să nu fie premiați antrenorii care promovează în „B” jucători din campionatele orășenești, raionale, re-gionale sau de juniori? De ce să nu fie premiați antrenorii (și cluburile sau asociațiile sportive) care cresc și cedează unei echipe din Divizia A un jucător valoros?

Iată cîteva întrebări de al căror răspuns depinde, în bună măsură, ac-tivitatea antrenorilor din Divizia B”.

ÎN LOC DE CONCLUZII

S-a împămîntenit obiceiul ca orice anchetă să fie încheiată cu concluzii. Am vrea să facem excepție de la regulă. Și aceasta pentru că în fiecare din răspunsurile publicate sînt idei ce ies atît de pu-ternic în evidență (idei care ar trebui discutate de forul de conducere al fotbalului nostru), încît aproape că fac inutile „concluziile” de care aminteam.

Am dori, în schimb, să facem și noi cîteva propuneri privind buna desfășurare a Diviziei B, competiție în care trebuie făcută o cotitură atît în ceea ce privește fotbalul care se practică aci, cit și în importanta reală (și practică) ce i se acordă.

Mai întii însă o mărturisire: era normal ca o competiție de care F. R. Fotbal a cam uitat și, de aceea, se desfășoară cam la voia întâmplării, să devină o problemă de rezolvat. Într-adevăr, cum se poate pretinde valoare într-o întrecere în care tendința generală a jucătorilor este aceea de căpătuială, în care fotbalisti se mulțumesc cu ceea ce au deprins în perioada junioratului, nemiinteresîndu-i perfecționarea celor învățate, în care există echipe ce... nu vor să promoveze în Divizia A pentru că în felul acesta jucătorii fie că ar trebui să facă eforturi în plus, fie că ar trebui schimbați datorită lipsei lor de valoare? În general, o atmosferă caldută, de auto-

multumire domnește în cea de-a doua mare competiție a fotbalului nostru, competiție care, în felul acesta, nu va putea ajunge niciodată o treaptă în drumul spre căpătarea măiestriei fotbalistice.

Ce ar trebui făcut pentru realizarea coliturii de care aminteam? În primul rînd, trebuie dărimate anumite mentalități care țin pe loc fotbalul nostru, multe dintre ele amintite în răspunsurile antrenorilor. Apoi, ar trebui ca — în sfîrșit! — antrenorilor să li se dea posi-bilitatea să participe la cursuri de fotbal cu o durată de cel puțin un an (în Brazilia, pentru a ajunge antrenor de fotbal sînt necesari cinci ani de studii!), cu examene pentru confirmarea (sau infirmarea) categoriei din doi în doi ani și, în al doilea rînd, creșterea auto-rității antrenorului.

Apraape toți antrenorii consultați, și ale căror răspunsuri la între-bările noastre le-ati citit în această pagină, au vorbit despre „plaga” meciurilor care, pe teren propriu, la influența conducătorilor echipei și a publicului, trebuie cîștigate cu orice preț.

Acestea sînt doar cîteva comentarii pe marginea răspunsurilor publicate. Alte idei reies, după cum am mai spus, din cele spuse de tehnicienii consultați. Dorim ca ideile lor să fie cit mai atent examinate și puse în practică. Ar fi spre binele fotbalului nostru.

E I B AR TREBUI COMPETIȚIE

sau în echipa națională, a-axiome nu i se acordă impor-venenită. Ba, dimpotrivă, ju-r li s-a răpiț și competiția - campionatul republican - ganizarea de anul trecut. La multe echipe divizionare pre-a viitorilor fotbalisti se face c, fără cadre de specialitate, pareă majoră fiind numai ita formală a echipei de ju-entru a nu se lua măsuri cu de seniori. Și pentru ca ju-r să li se asigure o pregătire i bună, propun ca ei să fie ordinea directă a antrenoru-ncipal.

am spus — al gordian îl ue jucării și pregătirea lor. adevarate multe din meciurile e desfășoară actualmente în B sînt de valoare scăzută. Părerea mea există mai mulți care concură la acest re-Mai concis, cred că evoluția se datorește fugii după re-, neglijîndu-se esența, în sen-preocuparea pentru un fotbal tate nu... preocupat în princi-ipele noastre. Dacă fotbalisti educați în această direcție, a nivelul jocurilor ar crește uial.

re măsurile care ar trebui entru îndreptarea situației nu să lipsească una care să-i e antrenorii să fie exigenți cu ii pe care-i antrenează, iar ii să fie preocupați și pasio-? acest sport”.

or și, în consecință, pregătirea lor nu se face conform cu ce-jocului modern. De aceea, tii nu sînt pregătiți temeinic, un fond solid pentru o întrecere enia și lungimea campionatu-au rezistență Acest lucru se în meciuri, care sînt lipsite isticile fotbalului modern. icientă care frînează creșterea fotbalului practicat în Divi-este și concepția privind jocu-putate acasă și în deplasare: - joc cu accent pe agresivitate, asare — „betonare” dublată de obstrucționst-distructiv. acestea nu sînt singurele mo-e fac ca în Divizia B progresul a și inexistent. Oare cum poate un progres cînd jucătorii nu rseverenți în pregătire, cînd mulți dintre ei nu vor să de-cători mari decît în ceea ce... drepturile? Rareori se simte a antrenorilor și conducători-i de abaterile unor astfel de ti. Pentru că, de cele mai ri, cei care sînt mereu nemul-se... „evidențiază” prin compor-disciplinate pe teren și duc o esportivă evident nepropice ului.

mediere nu vād ceva mai efi-ecit să se acționeze în mod

VITTORIO NOSTRI ADVERSARI

PORTUGALIA

PREZENȚE ÎN 1967

topoi, unde au fost eliminate
din drumul spre sfaturile de

71 - Mexico : Mexic - ELVE-
 3V - Geneva : ELVEVIA -
 24V - Zürich : ELVEVIA -
 Romania 7-1 C. E.
 1X - Moscovia : U.R.S.S.
 ELVEVIA 2-2
 8XI - Lugano : ELVEVIA
 Cipru 5-0 C. E.
 Italia 2-2 C. E.
 22XI - Cagliari : Italia - EL-
 VELIA 4-0 C. E.
 BILANT : 8 3 2 3 19-14
 FORMATE TIP : Kunnz - Mi-
 hand - Pflerz, Tachella, Per-
 round - Odermat, Führer, Durr -
 Kunnz, Blätter (Quantin), quen-
 th (Bernasconi).

FORMALDEHYD-TIP: Icomonomon-
los (Chitrids) — Balanophor-
(Plessee), Zamarogul, Loukan-
Gallier (Kemaras) — Polito-
nion, Soranidis — Hattas (Lout-
zos, Bolinos (Iouissos).
Doma-
nos, Stetis, Pespianon, Doma-

[illegible][illegible]

PESAOLA abandonează un Neapole în plină urmărire a liderului!

SCRISOARE
din
ITALIA

● DE LA SIMPATIA JUCĂTORILOR, LA INSULTELE
SUPORTERILOR ● DE LA ASIGURĂRILE CONDUCĂTORILOR
LA AMENINȚAREA CU BOMBE

Se întâmplă deseori ca unui antrenor să fie destituit de la conducerea pregătirii echipelor pentru faptul că acestea merg slab sau, pur și simplu, pentru a se găsi „topul ispășitor” al unor situații de care nici nu sînt vinovați.

Și în actualul campionat italian, două dintre cele mai mari cluburi și-au desărcinat „tehnici”, încercînd în acest mod „remediul infailibil” împotriva oricărui rău. Este vorba de FLORENTINA, care a înlocuit pe Chiappella cu antrenorul secund, Bassi, și de BOLOGNA, care a încredințat funcția de antrenor lui Gipo Viani, renunțînd la serviciile argentinianului Luis Carniglia. Dar părăsirea echipei, cînd aceasta „navighează cu toate pinzele sus”, de către antrenor este, într-adevăr, o excepție. Una din aceste excepții este argentinianul Bruno Pesaola, fost jucător și acum antrenor al lui Napoli. El a declarat recent că vrea să plece de la acest club, de la un Napoli care „forțează timpul”, care exercită una din puținele amenințări asupra formației care a dominat cu autoritate pînă acum campionatul — Milan.

De ce vrea Pesaola să părăsească echipa? Motivele sînt multiple și-și au rădăcinile a-dînc înfîpte în trecut. Se știe cît de greu poate fi satisfăcută mulțimea „tifosilor” napolitani, profund îndrăgostiți de echipa lor de la care nu acceptă, nu tolerează, nu vrea să aibă de-

ceptii. Din păcate, însă, întîmplările în jocul de fotbal sînt atîtea și adesea nu toate dorințele se îndeplinesc! Trebuie să survină cite o piedică, un pas greșit, o înfrîngere. Pentru mulțimea microbiștilor napolitani, de aceste decepții vinovatul este întotdeauna unul singur: antrenorul Pesaola! Încep amenințările — directe sau prin scrisori — promisiuni de linșare etc. etc. Duminică trecută, Napoli a învins Roma la un scor care nu pune la îndoială superioritatea echipei. Și totuși, în tribuna stadionului „San Paolo” au apărut nenumărate plăcarde cu inscripția: „Afară cu Pesaola”.

Însă, episodul care a constituit picătura fatală ce produce vîrsarea paharului s-a desfășurat cu cîteva zile în urmă, cînd un telefon anonim dat la stadion, unde argentinianul se afla la antrenament cu jucătorii, îl amenința că peste cîteva minute casa sa va sări în aer ca urmare a exploziei unei bombe montate la subsol (!).

Pesaola a trebuit să părăsească imediat stadionul, să a-lerge într-o sală de familie și să anunțe poliția. Evident, nu era nimic adevărat, dar „glume” de acest fel nu sînt făcute pentru a menține un om calm, senin — așa cum trebuie să fie cel ce îndeplinește o atît de dificilă misiune.

Acum Pesaola, nemaiputînd să reziste încordării, a hotărît să părăsească echipa căreia i-a dedicat tot ce a avut mai bun,

mai intîi ca jucător activ și apoi ca antrenor, competent și pasionat. A decis acest lucru fără vreo remușcare — spune el. După meciul cu Milan, va pleca din Napoli și se va stabili pentru o perioadă la San Remo — perla tărîmului ligur, cu scopul de a-și odihni nervii, încordați la maximum în ultima vreme, și pentru a rămîne în afara discuțiilor, a glumelor nesărate, a polemicilor caracteristice atmosferei napolitane.

Știrea plecării sale a făcut multă zarvă. Jucătorii sînt consternați. Sivori, de pildă, s-a exprimat astfel: „E o veste care mă tulbură profund. Nutresc speranța că decizia lui Pesaola nu este definitivă. Desigur, dacă a hotărît așa, înseamnă că are motive întemeiate. Sînt ani de cînd Pesaola este la Napoli ca jucător și apoi ca antrenor. Plecarea sa ar lăsa un mare gol în sinul clubului și, mai ales, va avea urmări dezastruoase asupra evoluției echipei. Doresc din inimă ca Pesaola să renunțe la pasul făcut și să rămînă la conducerea lui Napoli”.

Dorința lui Sivori este dorința tuturor. Totuși, conducerea asociației care are obligația de a veghea la buna desfășurare a vieții echipei, s-a îngrijit ca în caz că Pesaola nu va reveni să încredințeze direcția tehnică a „albaștrilor napolitani” lui Egidio di Costanzo, fost jucător în această formație pe vremea cînd juca și Pesaola.

CESARE TRENTINI

FRĂMÎNTĂRIILE FOTBALULUI FRANCEZ...

Nu e scurtă istoria luptei pentru aplicarea unei importante serii de modificări structurale în organizarea fotbalului francez. Suita de campanii de presă care au solicitat acest lucru a fost mereu alimentată nu numai de mediocritatea rezultatelor pe plan internațional cît, mai ales, de gravele semne de slăbiciune pe care le dădeau cluburile. Stările de fapt n-au putut lăsa multă vreme indiferent Ministerul tineretului și sportului care, cu mai bine de doi ani în urmă, a luat hotărîrea creării unui organism special, alcătuit din tot ce are mai reprezentativ și mai competent fotbalul francez, pentru a studia și pregăti programul reformelor.

Recent, Consiliul național al sporturilor din Franța a aprobat propunerile prezentate de comisia de care aminteam. Se consideră că măsurile cele mai importante, comentate cu urmările pe care le-ar avea, sînt următoarele:

SALVAREA PROFESIONISMULUI VINE DE LA... AMATORISM

Cei 500 000 de jucători amatori constituie o masă din care sînt recrutați jucătorii cei mai valoroși spre a deveni apoi profesioniști. Dar, pentru ca fotbalul profesionist să dispună de adevărat de jucători de prima mînă este util ca echipele amatoare să aibă o activitate continuă și la un nivel cît mai ridicat. De aceea, în cadrul adunării federale, care a devenit organul conducător al fotbalului francez, sectorul amator a primit o reprezentare egală cu acela profesionist, ca număr de delegați, ca forță a votului acestora etc.

Autorii proiectului de reformă au socotit că veritabila întărire a sportului profesionist stă în întărirea colaborării cu cel amator pentru că raporturile de reciproc interes impun aceasta. Adolphe Puffait, unul dintre raportori, arăta printre altele că... „amatorii aduc cei 600 000 de jucători legitimați, forța lor morală, solida lor organizare administrativă, cei 60 de ani de experiență a activității lor și un mare număr de conducători pricepuți. Profesionalismul, cu echipele și jucătorii lui, este reprezentantul fotbalului francez în marile competiții internaționale, în lumea fotbalului mondial”.

CONSIDERAȚII PE MARGINEA ADOPTĂRII REFORMELOR ÎN TOATE SECTOARELE

APARIȚIA UNEI A TREIA FORȚE ÎNTR-UN PROFESIONIST ȘI AMATOR

Presupusa dezvoltare a celor două principale sectoare ale fotbalului francez va duce — după cei mai mulți comentatori — la întîlnirea pe un teren neutru. Care va fi acesta? Pronosticurile opiniază pentru apariția unei divizii secunde, alcătuită atît din echipe profesionale cît și dintr-un mare număr de echipe cu statut amator, care încearcă să facă pașii spre profesionalism.

Apariția acestei a treia forțe în cadrul fotbalului francez ar fi de dorit pentru că ar crea, pe de o parte, un stagiul experimental absolut necesar cluburilor ce își propun să devină profesioniști și ar oferi, în același timp, cluburilor profesionale aflate în regres, prin însăși căderea în campionatul secund, un moment de răgaz care ar putea să însemne salvarea. Ar fi, acest campionat mixt, se precizează în proiectul de reforme, o fază anticipînd crearea semiprofesionalismului cu întregul său organism. Autorii proiectului apelează adeseori la exemplul fotbalului italian, alcătuit din aceste trei sectoare, reprezentate la toate eşaloanele.

CREAREA UNEI DIRECTII UNICE ȘI PUTERNICE

Fotbalul francez are nevoie de o conducere energetică, puternică și omogenă, se subliniază în proiect. De aceea, atît repartizarea locurilor pe sectoare cît și alegerea celor mai competente și mai hotărîte personalități, reprezintă condiția ca reformele să poată fi aplicate rapid, eficient și în spiritul în care au fost concepute.

Principalul este, sublinia președintele Federației franceze — Chiarissoli — „ca în acest organism să-și dea întîlnire oamenii cei mai experimentați, cu o rutină acumulată în ani și ani, dar și energii tinere, avîntate, care să-i confere avantajul operativității”.

FOTBALUL PĂTRUNDE TOT MAI MULT ȘI ÎN... SALĂ!

TOT MAI

Fotbalul în sală își face loc tot mai mult printre mijloacele de pregătire. El este considerat de numeroși tehnicieni ca o rezolvare potrivită și necesară a problemei lipsei de antrenament în aer liber în timpul iernii, drept un sport... complementar, auxiliar prețios în pregătirea fizică și tehnică.

În momentul de față, acest fotbal redus (și ca număr de jucători și ca spațiu și durată) cîștigă foarte mulți adepți. Folosindu-se săli potrivite (ai căror proiectanți s-au gîndit să-și asigure o utilizare multiplă), în nenumărate țări se organizează turnee, chiar cu caracter internațional. În Iugoslavia, la Belgrad, sala care în mod obișnuit găzduiește expoziții, tîrguri de mostre, a fost folosită în acest sezon pentru antrenamente și jocuri; în Austria, în Elveția, R. F. a Germaniei au loc cu regularitate competiții urmărite cu interes tot mai mare. Dovadă că în Iugoslavia și Austria numărul spectatorilor a atins cifre în jurul a 10 000 de amatori! Ceea ce aduce beneficii și nu chiar de lepădat. Proprietarul sălii din Zürich, de pildă, a fost atît de interesat de astfel de competiții încît a renunțat la chiria plătită în mod obișnuit pentru sală și s-a mulțumit să participe doar la beneficii.

Adevărul este că meciurile de fotbal în sală, disputate de jucători tehnici și cu capacitate de luptă, pot oferi spectacole extrem de atractive. Acest fotbal păstrează, în general, toate regulile și caracteristicile sportului atît de îndrăgit în lume. Doar scena, numărul actorilor și durata diferă. Se joacă în săli de dimensiunile 30 x 56 m (ca la hochei) sau ceva mai mici, în orice caz cu o suprafață care să permită desfășurarea; echipele sînt alcătuite din cîte un portar și cinci jucători de cîmp, deci în total 6 jucători (ca la „miutele” noastre) pot disputa un meci; în timpul partidei, însă, jucătorii pot fi schimbați, numărul rezervelor mergînd pînă la 9; durata unui meci este, de regulă, de 40 de minute, împărțite în două reprize; porțile sînt mici (2 x 4 m sau 2 x 3 m); punctul loviturii de pedeapsă este la 8 m, iar suprafața

de pedeapsă este și ea redusă proporțional.

Alte amănunte: ● se joacă fără ofsaid ● meciurile sînt conduse de trei arbitri, dintre care doi de poartă (ca la handbal) ● socoteala timpului de joc o ține un cronometror, iar evidența înlocuirilor de jucători este pe seama unui alt oficial ● în caz de egalitate, echipa cîștigătoare este desemnată prin executarea a cîte 8 lovituri de la 8 m.

Spațiul redus face jocul foarte dinamic, extrem de rapid și solicită jucătorii și la efort susținut și la execuții tehnice de mare precizie.

Poarta e mică, dar balonul se poate strecura chiar din poziții ca aceea din care inscrie jucătorul în tricou alb. (Fază dintr-un meci în sală, disputat în Elveția, la Lausanne!)

DE ICI, DE COLO...

INTRĂ ÎN FUNCȚIE AL TREILEA MECI!

Începînd cu etapa sferțurilor de finală (în curs de desfășurare) a „Cupei campionilor europeni” și „Cupei cupelor” golurile marcate în deplasare nu vor mai fi socotite dublu, ci — în caz de egalitate după două jocuri — se va disputa un al treilea meci (eventual cu prelungiri și tragere la sorți), ca în edițiile precedente. Așa prevede regulamentul acestor două competiții. De aceea, de pildă, Real Madrid și Sparta Praga au și fixat data și locul unui eventual joc de departajare: 27 martie la Viena.

Reamintim o altă modificare de regulament, care — de data aceasta — va intra în vigoare numai cu ediția 1968-69: 16-imile și 8-imile se vor disputa la date obligatorii, primele la 18 septembrie (turul) și 2 octombrie (returul), optimile la 13 noiembrie (turul) și 27 noiembrie (returul). E bine ca și noi să notăm aceste date.

CIVILII CONTRA MILITARIILOR...

Selecționerul Mitici a scăpat de o grijă în pregătirea lotului pentru meciurile cu Franța din campionatul european: autoritățile militare au aprobat ca jucătorii selecționabili, care sînt încorporați în prezent, să primească o permisie de două luni pentru a participa la pregătirea lotului. Pe de altă parte, sînt voci care propun ca în cadrul antrenamentelor echipei naționale să figureze și un joc între selecționata alcătuită de Mitici și o formație compusă numai din jucători militari. Aceasta din urmă ar avea următoarea alcătuire: Șkorić — Kući, Lončarić, Tiernogorac, Rayović, Birneci — Zambata, Kovacević, Bukal, Mojsov, Karas.

PROGRAMARE ÎN „C.O.T.”

În „optîmile de finală” ale „Cupei orașelor tîrguri” (care cuprînd, de fapt, numai patru meciuri, patru echipe calificîndu-se direct în sferturi), două cluburi și-au și asigurat prezența în etapa viitoare: Ferencváros Budapesta, care a eliminat pe Liverpool, și Leeds United, care a scos din cursă pe Hibernians Edimburg. Au mai rămas de disputat două duble întîlniri: Vovodina Novi Sad — Göztepe Izmir (la 21 și 28 februarie) și F. C. Zürich — Sporting Lisabona. Prima ediție a acestui din urmă meci va avea loc la 28 februarie; returul n-a fost fixat.

PREGĂTIRILE LUI H. SCHON

Ca să nu rateze și calificarea în campionatul mondial, Helmuth Schön și-a luat de pe acum măsuri. La sfîrșitul lunii ianuarie a și făcut două verificări de jucători, în cadrul unor meciuri de antrenament organizate la Essen. Lotul A a dispus de echipa Rotweiss Essen cu 5-2, iar cel secund cu 5-0 de Schwarzweiss Essen. Dintre jucătorii consacrați, folosiți cu acest prilej, notăm pe Manglitz, Siemensmeyer, Ukass, Wolter, Vogts, Weber, Hötges, Beckenhauer, Müller, Seeler etc., iar printre „noutăți” se află portarul Rynio, fundașii Bella, Băse, mijlocașul Netzer, atacanții Maas, Laumen, Wimmer.

PFLE; POSTUL DE PORTAR, CEL MAI GREU

Intr-un interviu acordat revistei pariziene „France Football”, Pele, răspunzînd la întrebarea „care este postul cel mai dificil dintr-o echipă”, a spus: „Cel de portar. Este singurul în care nu se admit greșeli, în care absolut nimic nu trebuie să scape. Mai mult, portarul — datorită postului său special — trebuie să urmeze o pregătire aparte, potrivită numai lui”.

„Toate golurile mele“ 6

FRAGMENTE DIN CARTEA FOTBALISTULUI VEST-GERMAN UWE SEELER

În cele ce urmează, Uwe Seeler deapănă amintiri despre un senzațional meci Hamburger S.V. — F.C. Burnley, din C.E.C./1961, despre o senzațională tentativă de racolaj a lui Inter și despre un refuz la fel de... senzațional.

M-am gândit atunci la cuvintele pe care mi le-a spus Jupp Posipal cu cîțiva ani în urmă. Ce mult i-aș fi dorit să fie și astăzi în echipă, să-și fi încoronat marea lui carieră. Dar Jupp se bucură și așa. Echipa lui dragă cîștigase campionatul. Rectul nu mai conta.

Primirea care ni s-a făcut a doua zi la Hamburg nu poate fi descrisă cu cuvinte. Feste 200.000 de oameni au venit să ne aclame, să ne felicite și să ne îngroape literalmente sub o mare de flori. Străzile orașului aveau aspect de carnaval. Iar noi, noi eram felițiți. Din 1928, după 32 de ani deci, titlul reveni din nou la Hamburg.

Anul 1960 avea să fie bogat și în alte evenimente. Lui Seeler i se născu primul copil, o fetiță, prilej de mare sărbătoare în cadrul clubului. Deveni pentru a treia oară, cu 36 goluri marcate, golgeter federal, iar presa sportivă îl alese „fotbalistul anului“, cu 379 voturi din 445. În același an, echipa lui Uwe Seeler participă pentru prima oară la Cupa Campionilor Europeni. Prio tragere la sorți, echipa intră direct în etapa a doua, avînd de jucat împotriva lui „Young Boys“ din Berna. În jocul tur, în deplasare, Hamburger SV cîștigă cu 5-0. Returul avu loc la sfîrșitul lui noiembrie 1960 la Hamburg.

La Berna jucasem la 2 noiembrie 1960. Returul de la Hamburg s-a disputat cîteva săptămîni mai tîrziu, la 27 noiembrie. De data aceasta nu am reușit decît un 3-3, suficient însă pentru calificarea noastră în sferturile de finală.

Sorții ne-au decis ca viitor partener pe campioana Angliei, FC Burnley. Primul joc avu loc la 18 ianuarie 1961 în Anglia. Nouă ne convenea perfect să disputăm primul joc în deplasare. Dacă reușeam măcar un meci nul, aveam toate atu-urile pentru cîștigarea jocului retur de la Hamburg.

Burnley este un oraș cu numai 90.000 de locuitori; în schimb este o citadelă a fotbalului englez. Din păcate, nu ne ieșiră socotelile în legătură cu primul joc. Înfrîngerea noastră s-a consumat la lumina reflectoarelor. FC Burnley cîștigă primul joc cu 3-1. Nu avusesem nici o ocazie în seara aceea. Stoperul Adamson se lipsea de mine, ca o umbră...

Returul mult așteptat avu loc abia la 15 martie. Stadionul Volkspark din Hamburg era literalmente supra-populat cu cei 72.000 de spectatori. Ca și la Burnley, aveam și aici un arbitru danez, Poulsen. Printre spectatori se aflau și 2000 de turiști englezi, veniți special pentru acest meci. Faptul că Burnley venea ca „mare favorit“, putea fi un avantaj pentru noi. Turiștii englezi încheiaseră pariuri între ei. În cazul în care Burnley va pierde, ceea ce nu era de loc sigur, atunci diferența nu va fi mai mare decît de un gol și deci se va califica pentru semifinale.

Intregul oraș era cuprins de febra „Cupei“. O mulțime de întreprinderi din Hamburg terminară lucrul mai devreme, pentru a permite salariaților lor să meargă la meci, sau să-l vadă cel puțin la televizor. În portul Kiel, cîteva mii de muncitori ai șantierelor navale declarară o „grevă fotbalistică“ pentru a putea vedea jocul...

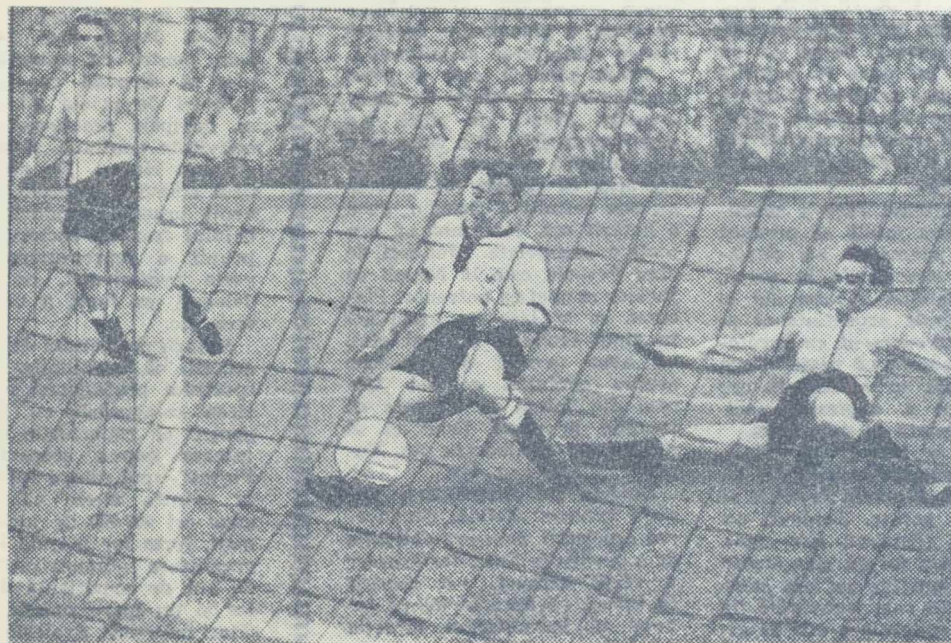
Antrenorul federal Sepp Herberger și Fritz Walter ne vizitară pentru a ne da curaj...

Imediat după lovitură de începere am atacat dezlănțuit, făcîndu-i pe oaspeții noștri englezi să transpire chiar de la început. Noi speram să prindem curaj printr-un gol obținut în primele minute, nu numai pentru a recupera, ci și pentru a-i învinge pe englezi. Minutul 8: Dörfel centră în careu spre Klaus Stürmer. Acesta, păzît de doi englezi, se înalță totuși mai sus decît ei și cu capul expedie mingea în plasă. 1-0 pentru noi. Acesta era golul în care speram.

Englezii au răspuns printr-un contracatac. Noroc că apărarea noastră era la post. Fratele meu, Dieter, era în formă mare și împreună cu Jürgen Werner alimentau mereu înaintarea. Șuturile lui Klaus și ale mele provocau derută în careul advers. Deodată, centrul înainta de la Burnley, Pointer, răzbi prin apărarea noastră și expedie un șut splendid. Eu și văzusem mingea în poartă, dar Schnoor o reținu ca un

portar de clasă. Răsuflarăm ușurați. Veni rîndul nostru. Jürgen Werner îi pasă lui Dehn, care prelungea la Klaus Stürmer. În careul englez, derută mare. De data aceasta un fundaș advers salvă de pe linia porții și aruncă mingea în aut. Corner. Se spune că un corner e o jumătate de gol. Klaus Stürmer își aranjă mingea la colț. Privirile lui mă căutară, apoi veni și mingea. Am fișnit înainte ca fulgerul și cu capul am marcat al doilea gol al echipei noastre. În tribune, lumea începu să arunce pălăriile în sus și să se îmbrățișeze. Suporterii noștri erau nebuni de bucurie. Ei nu se mai îndoiu de victoria noastră. Englezii, în schimb, se văzuseră în fața adopției unei noi tactici. Dacă voiau să ne elimine, trebuiau neapărat să atace.

Reușirăm să menținem rezultatul de 2-0 pînă la pauză. În momentul acela sco-

Uwe Seeler înscrie din nou. Fază din meciul R.F.G. — Argentina, disputat în 1958, în Suedia. Fundașul sud-american Delacha nu-l mai poate împiedica pe Uwe să marcheze primul său gol într-un meci inter-jări

tul general era 3-3 și părea oarecum ridicol să nu fim în stare să mai marcăm un gol.

— Să nu exagerăm cu optimismul, căută să ne calmeze antrenorul nostru. Aveți de-a face cu profesioniștii englezi și știți de la Burnley ce le poate pielea.

Era bine că Günther Mahlmann ne readuse la realitate. Cine știe ce greșeli am fi făcut datorită exuberanței. Așa însă, devenirăm cu toții gînditori. Eu îmi aduceam aminte de unele jocuri care la pauză păreau cîștigate și care pînă la urmă...

La reluare, jocul continuă în același ritm vioi. Deodată însă, spectatorilor din Hamburg li s-a tăiat răsuflarea. Din senin, fără nici o pregătire, extremul stînga englez, Harris, trase un șut de la mare distanță... și mingea ateriză în plasă. Din tribune se auzi un strigăt de groază. Era un duș rece pentru public, iar pentru noi o baie de gheață. Era 2-1 și scorul general devenise 4-3 pentru englezi.

Înjuram ca un birjar, dar imediat trecurăm la ofensivă. Ne mai reușise și altă dată să exploatăm bucuria adversarului pentru a marca gol. Imediat după fluierul arbitrului mi se pasă mingea. Încerc un dribling, dar un englez îmi ta mingea de la picior. Jürgen Werner îl urmărește și recuperează balonul. Se uită după mine și mi-o pasează din nou. Fac cîteva pași înainte cu mingea la picior, îl văd pe Dörfel în poziție bună și-i trec mingea lui. O scurtă răscucire, șut... și 3-1. Scor general 4-4. Portarul lui Blacklaw nu i se putea imputa nimic. Șutul fusese imparabil. Acum nu ne mai putea opri nimeni și nimic. Spectatorii ne încurajau frenetic și mă întrebam de unde mai au putere.

Continuam să atacăm. Englezii erau oarecum derutați și nu știau cum să ne cprească. Am scăpat de cîteva ori și de Adamson, care pînă atunci mă păzise cu strășnicie. Nu trecuseră decît cinci minute de la 3-1, cînd Dehn mă servi cu o mingă bună. Eram cu un pas înapoi de ei, dar,

ca să nu pierd timpul, am aruncat piciorul drept înainte, reușind să împing cu spîtul mingea în plasă, pe lîngă portarul Blacklaw care tocmai voia să se arunce asupra ei. Era 4-1 și aveam un gol avîntaj. Tribunalele erau în delir.

De data asta, însă, englezii își reveniră pe loc. Deruta lor dispăruse ca prin farmec și începură să atace în trombă. Într-o secundă în jocuri. Portarul nostru, Schnoor, nu mai avea o secundă de liniște. Asupra lui se revărsa un adevărat potop de bombe. Ca un acrobat la trapez, el zbură mereu de la un cap la altul al porții, prinzînd, boxînd, șutînd...

Apoi am trecut printr-o emoție și mai mare. Un șut puternic al lui Pointer zguduî bara laterală, iar Schnoor se răni la mină, în cădere. Minutule ni se păreau o veșnicie, dar pînă la urmă trecură. Și odată cu fluierul final, eram în semi-finală.

— Am văzut un Hamburger care s-a întrecut pe sine însuși, declară Sepp Herberger, care urmărise meciul din tribună. Sub absolut toate aspectele, echipa a făcut astăzi cel mai mare joc al ei.

Noi eram teribil de mindri de aceste laude ale antrenorului federal...

Curînd după victoria noastră asupra lui Burnley, am aflat pe cine ne hărăziseră sorții drept adversar în semi-finală. Pe FC Barcelona, campioana Spaniei, care de data asta, eliminase încă în optimi pe deținătoarea trofeului, Real Madrid, spre uimirea întregii lumi fotbalistice. Primul joc urma să aibă loc la 12 aprilie 1961, la Barcelona.

Înainte însă de a călători spre Peninsula Iberică, am fost pus în fața unei situații care, mărturisesc, mi-a provocat mari dureri de cap.

La sfîrșitul anului 1960, am plecat de la

aveam să află de la ei, mi-a sîprit pur și simplu respirația.

Herrera îmi oferea nici mai mult nici mai puțin decît o jumătate de milion de mărci, dacă semnăm un contract pe trei ani cu Internazionale Milano. După acești trei ani, eram liber să plec la orice club aș fi dorit, fără ca Inter să ceară vreun ban. În afară de aceasta mi s-a oferit un mare salariu lunar și prime foarte generoase...

După ce am ascultat toate acestea, am rămas mut. — Dar spuneți ceva, zise însoțitorul lui Herrera care vorbea germana. E o ofertă fantastică. — Este o surpriză la care nu mă așteptam, am răspuns încet, cîntărînd fiecare cuvînt. Trebuie să mă gîndesc bine. Nu sînt singur. Trebuie să vorbesc și cu soția mea, căci acest lucru privește întreaga mea familie.

După părerea mea, acest lucru privea și clubul meu, dar preferam să nu spun nimic în legătură cu aceasta. Voiam să-mi las toate drumurile deschise pentru a putea reflecta în liniște și nestîngerit de nimeni. O asemenea ofertă nu se face în fiecare zi. Cei doi păreau puțin dezamăgiți fiindcă nu le-am făcut pe loc o promisiune, chiar „provizorie“. Dar eu am rămas neînduplecat.

— Vă rog să-mi lăsați puțin timp. Dacă vă convine, ne vedem mîine seară din nou. Așa a rămas și după cîteva schimburi de amabilități, m-am îndreptat spre casă.

Soția mea, bineînțeles, nu se culcase și mă aștepta: — Ei, ce s-aude, despre ce este vorba? mă întrebă nerăbdătoare. I-am relatat toate amănuntele în legătură cu oferta primită. Ea păli. — Cinci sute de mii de mărci, dumnezeule! Își mușcă buzele și privi fir. — Cred, zise ea, că ar fi mai bine să dormim întii. Vorbim mîine dimineață. Și ei îi trebuia timp să „digere“ această ofertă. Ne-am culcat, dar nu am reușit să adormim.

Am vorbit încolo și încocoare toată noaptea, despîcînd firul în patru, atît „pro“ cît și „contra“, dar dimineața ne aflam tot acolo unde eram și înainte de culcare. Singurul lucru asupra căruia ne-am înțeles era că acest contract trebuia neapărat văzut de un avocat, înainte de a putea lua o hotărîre.

Ne-am întîlnit din nou la hotel. Avocatul pe care l-am rugat să participe la discuții, citi contractul în toată liniștea. El examină fiecare cuvînt în parte și-mi spuse că totul este în cea mai perfectă regulă. Din punct de vedere juridic nu exista nici o obiecțiune. Totuși nu am semnat nici acum, rugînd să mi se mai dea timp de gîndire. De necrezut, dar Inter majoră propunerea la 900.000 mărci!

Ilka oftă. — Omule, capul mi se învîrte ca o morișcă. Nici nu știu ce să spun...

Eu mă simțeam la fel. — Mă duc să iau puțin aer, am zis pînă la urmă. Jumătate din noaptea trecuse, oricum. — Iar eu mă culc, spuse Ilka, obosită moartă. Ea privi în jur, se uită la fiecare lucru în parte, de parcă ar fi vrut să-și ia rămas bun de la toate acestea. Privirea ei îmi rămase adînc întipărită.

Cerul de primăvară era minunat. M-am plîmbat în jurul bazelor sportive de la marginea orașului și din cînd în cînd priveam în sus, spre stele, apoi iar spre terenuri. Din depărtare se auzi mugetul unei vaci. Totul era atît de familiar, de intim, încît dintr-odată mi se deschiseră ochii: aici e locul meu și nu în Italia. Oricît de frumos ar fi Milano, eu aș muri de dorul de acasă. Trei ani? De neconceput.

S-ar putea ca toate acestea să sune oarecum sentimental, dar n-am ce-i face. Sînt și rîmîm un copil al Hamburgului care își iubește locurile de baștină din toată inima.

— Ilka, am strigat, de cum am intrat pe ușă. Știu acum ce avem de făcut.

— Atunci e bine, zise ea. Hai, vino și te culcă; e trecut de ora unu.

— Rămînem aici, resping propunerea, i-am spus cînd am intrat în dormitor.

— Slavă Domnului, zise Ilka. Sînt fericită că rămînem aici. Ea respiră adînc. Dar să știți că veneam cu tine și la Milano, dacă ai fi hotărît altfel. În fine, puteam ride din nou... și dormi.

Totuși, înainte de a-l refuza pe Herrera definitiv, am mai vorbit cu antrenorul meu, Günther Mahlmann. El era marele meu prieten căruia îi puteam încredința orice și la care găseam oricînd sprijin și un sfat bun.

Povestîndu-i toată întîmplarea, el dădu din cap gînditor și spuse: — De, nici măcar nu sînt surprins. Odată și odată trebuia să se întîmple. Bineînțeles că va trebui să te hotărâști singur. Dar între noi, Uwe: o să poți să-ți faci vreun rost fără echipa ta?

— Tocmai. N-am să pot și nici nu vreau, i-am răspuns.

— Băiete, băiete, Mahlmann era foarte serios. Te-ai gîndit bine? Ai judecat cum trebuie? E vorba de aproape un milion. Doamne, iartă-mă, nu e de colo.

— Ne-am lămurit perfect, Ilka și cu mine. Ea era direct bucuroasă cînd i-am spus că refuz.

— Îți dau întotdeauna și cu plăcere sfaturi, Uwe, zise Mahlmann, dar în cazul acesta trebuie să rezolvi singur problema. Nu vreau să-mi faci vreun reproș mai tîrziu.

(Va urma)

Traducere de RADU HERBAY

Vă prezentăm
CLUBURI
CELEBRE

SPORTING Lisabona

Fondat la 1 iulie 1906, „Sporting Club de Portugal” este al doilea club al Portugaliei, după Benfica Lisabona. Sporting a fost de douăsprezece ori campionă a țării (de șapte ori consecutiv), de șase ori câștigătoarea Cupei și a cucerit odată trofeul european al „Cupei cupelor”.

Actualmente jucătorii lui Sporting Lisabona nu se află în cea mai bună formă, cu excepția fundașului Hilario care — de la duminică la duminică — prezintă o formă ascendentă. Acest mulțum a fost, în întinirile de la Lisabona și apoi de la Florența, contra echipei Fiorentina, cel mai bun om de pe teren, ca apoi în meciul contra Bulgariei să se comporte, de asemenea, excelent. Alături de Hilario se mai distinge din echipa „leilor”, denumită astfel de localnici, jucătorul plin de temperament José Carlos, un adversar de temut pentru oricare atacant. Portarul Carvalho și atacantul Peres contează și ei printre oamenii de primul pluton.

În prezent, Sporting are 28 de jucători sub contract de profesioniști. Majoritatea lor sunt internaționali A, șapte dintre ei fiind parte la turneul Campionatului mondial — ediția 1966 — și anume: Carvalho, Hilario, José Carlos, Alexandre Batista, Peres, Figuerido și João Morais.

Terenul unde Sporting își dispută partidele poartă numele de „Estádio José de Alvalade”. El dispune de 48.000 de locuri dintre care 35.000 pe bănci. Terenul

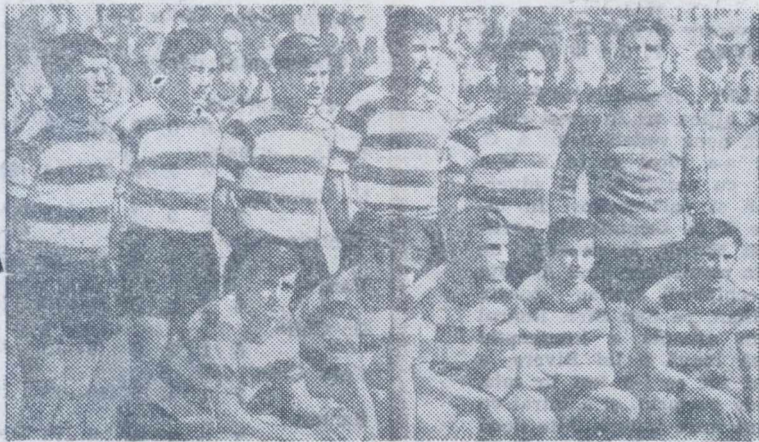
de joc gazdat este împrejmuit de o pistă de zgrăbire pentru atletism. Este una dintre cele mai bine amenajate baze sportive din Lisabona.

În incinta tribunei principale se află căminul jucătorilor, în care sunt cazați celibatarii, supravegheați de un conducător. În fiecare vineri seară, acestor celibatari li se alătură și jucătorii căsătoriți; tot lotul rămâne acolo până duminică după meci. Complexul de clădiri cuprinde, bineînțeles, și încăperi speciale pentru masaj, birouri, camere de odihnă etc. După Benfica Lisabona, Sporting este clubul cu cel mai mare număr de membri: circa 38.000 de suporteri care plătesc — în funcție de categoria de locuri ocupate de ei în tribune — o cotizație lunară. Numărul simpatizanților echipei Sporting este însă mult mai mare decât cifra de 38.000.

În mod obișnuit, Sporting joacă în sistemul 4-2-4, uneori și în sistemul 4-3-3 sau 4-4-2, cu linia de halfi întărită, aceasta mai ales atunci când echipa evoluează pe teren străin sau cind are de înfruntat un adversar deosebit de puternic. (La Florența, de exemplu, Sporting a folosit așezarea 1-4-4-2).

Apărarea este compartimentul forte al echipei, fiind compus din jucători internaționali. Deși Sporting nu dispune de jucători reputați în linia de halfi, totuși acest compartiment face față cerințelor. Problemele apar în alcătuirea atacului, linie care a arătat un regres în ultima perioadă de timp. În 12 întiniri de campionat n-a marcat decât 21 goluri! În comparație cu anii precedenți, randamentul echipei, puterea ei de realizare, a scăzut.

Antrenorul principal al echipei este Fernando Caiado, multiplu internațional al cluburilor Benfica și Bonavista. El poartă întreaga răspundere pentru selecția de fotbal a clubului de la începutul sezonului fotbalistic. Actualmente este unicul conducător al reprezentativei naționale după ce, în 1966, a funcționat în Anglia ca asistent al lui Gloria.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL: 1. Echipă chiliană participantă la turneul octogonal de la Santiago de Chile (2 cuv.). — S-a înapatat, recent, dintr-un turneu în Orientul Mijlociu. 2. Echipă din campionatul portughez (printr-ultima rezultate: 3-0 cu Setubal și 2-1 cu Leixões). — Învingătoare pe teren propriu, cu 6-2, de formația lui Domenghini și

Mazzola (21 ian. 1968). 3. A ceda inițiativa adversarului — Altă participantă la turneul de la Santiago și câștigătoare de anul trecut — Atmosferă (abr.). 4. În aer și pe... stadioanele trecutului — D — Porto... una din escadalele selecționatelor noastre în America de Sud. 5. Sase — „Wiener... Klub”, una din adversarele Petrolului în

C.C.E. — Echipă bucureșteană câștigătoare la „C” în ediția 1946-47 (inițiale). 6. Irlanda, autoarea surprizei de proporții de la Praga din nov. 1967 — Formație din Luxemburg învingătoare la C.M. din 1930 — Locul unui turneu internațional din America de Sud (ian. 1968), câștigat de echipa locală „Universitario”. 6. Alternează cu „zona” în sistemele de apărare — „11” din Utrecht — Reflectorat nefavorabil pe tabela de marcat. 7. Ilustra învingătoare a echipei Ferencvaros în C.O.T. 8. Montez de... impresar, organizatorul de anul trecut al turneului „olimpicilor” nostri în America de Sud — Te sătură groasă — Cuprins de patimă. 9. Precede „Mureșul” în A — Vice-campionă a Scoției în anul precedent. 10. Autoarea altei surprize de proporții în 1967 (0-0 cu R.F.A. Germaniei) — Arădenii, în trecut. 11. Arsenic — Emil — Națalie. 12. Literă grecoască — Alb-negru — Unitate de lucru mecanic — Negatie. 13. Participă regulat la lupta pentru balon — Localitate care și-a văzut echipa (C.F.R.) retrogradată din divizia C în 1967. 14. Fundașul... velenos ofensiv — Stadioane.

Cuvinte cunoscute mai puțin: EIRE, RIA.

MAGAZIN

EXTERN

EXTERN

COECIPIERI ...INAMICI

Iată-l, surzind, la intrarea pe teren, pe Best (stînga) și Denis Law (dreapta). Normal, veți zice, sînt doar amici, joacă împreună la Manchester United și sînt nedespărțiți și în afara terenului de joc, nu numai în acțiunile de finețe ale campioanei Angliei. Absolut exact, vom răspunde noi. Numai că în instantaneul pe care vi-l prezentăm, cei doi jucători ai lui Manchester sînt adversari și nu s-au menajat deloc în meciul ce a urmat, Best evoluind în echipa Irlandei, iar Law în aceea a Scoției. Victoria echipei primului, în dauna celei a secundului, a și răpit multe dintre șansele echipei Scoției de a termina prima în grupa de calificare în „Campionatul Europei”.

A. C. MILAN PE TOATE BULETINELE

12 antrenori ai echipelor din divizia A italiană au participat la un sondaj efectuat de ziarul „Corriere della sera” din Milano. Ei au acceptat să indice pe buletinele ce le-au fost remise, primele patru ocupante, după opinia lor, ale clasamentului final. Pentru primul loc, nici o excepție: toți cei 12 antrenori au indicat ca viitoare campioană pe A. C. Milan. Pentru restul însă, contradicții peste contradicții.

DIN NOU INCIDENTE ÎN ANGLIA

Cîteva sute de înflăcărați suporteri ai echipei londoneze Arsenal au devastat acum cîva timp vitrinele mai multor magazine de pe una din străzile capitalei engleze în cartierul Tottenham. În cursul violentelor manifestări s-a tras și un foc de revolver, glonțul trecînd la cîteva centimetri de capul unei femei care-și plimba copilul într-un cărucior. Aceste grave incidente s-au petrecut cu puțin timp înaintea începerii eternului derby Arsenal — Tottenham a căror ultimă confruntare dăduse cîștig de cauză celei de a doua echipe la un scor sever: 4-0.

Suporterii lui Arsenal, în drum spre stadionul Tottenham unde urma să aibă loc meciul, au devastat o florărie, au spart vitrinele unei

croitorii, de unde au luat cîteva costume de haine pe care le-au distrus și au produs însemnate stricăciuni altor magazine. Intervenția poliției a fost tardivă și neeficace, agresorii nemaiputînd fi identificați.

SE VOR CONFIRMA RĂSPUNSURILE DATE DE „MAȘINA ADEVĂRULUI”?

Pentru a cunoaște cu o clipă mai devreme dacă echipa lor, Eintracht Braunschweig, va elimina pe Juventus Torino din „Cupa campionilor europeni”, unul din conducătorii echipei vest-germane, Ernst Fricke, a recurs, nici mai mult și nici mai puțin, decît la... o „mașină a adevărului”. Aceasta a răspuns că Eintracht va cîștiga prima manșă jucată pe teren propriu (ceea ce s-a întimplat) și că în final va elimina pe Juventus. Să vedem dacă a avut dreptate pînă la sfîrșit...

HERBERGER ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ

Zilele trecute, Sepp Herberger, fostul antrenor al reprezentativei R.F.G., a fost invitatul Federației naționale de fotbal. Cu această ocazie, el a ținut în orașul Lugansk — la un curs de antrenori — un referat intitulat: „Tactica de joc în fotbalul modern” care s-a bucurat de unanime aprecieri.

O CUPĂ GREU DE CUCERIT... ȘI DE PURTAT

Scenă finală la... finala „Cupei Braziliei”. În vestiarele Maracanel, Facchina — președintele, și Dudu — căpitănul lui Palmeiras — ridică, cu destulă greutate, trofeul, care are un bun număr de kilograme. Greu de cucerit și... greu de purtat această atît de învidiată „Cupă a Braziliei”.

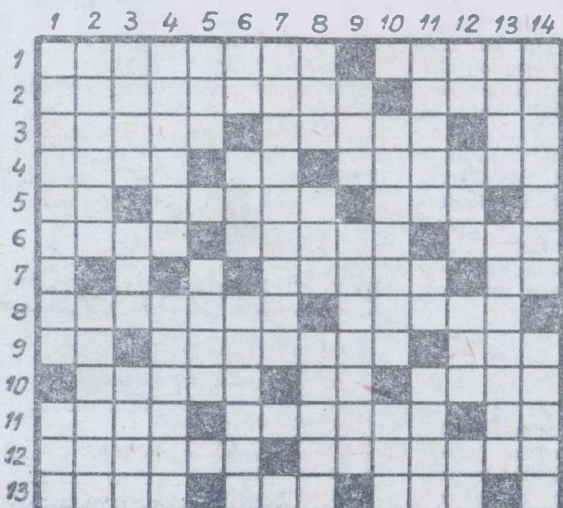
Fotbal

REVISTA SAPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupas, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-sef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Boboceu

SATISFACTII ȘI DECEPTII

Cum a fost primit rezultatul tragerii la sorti a grupelor preliminare ale C.M. 1970 în Europa? Ce comentarii a stîrnit el? Vă puteți da seama din scurtele relatări de mai jos:

VALCAREGGI (Italia): „Sortii n-au fost prea îngrăți cu noi, dar nu trebuie să socotim că vom avea o sarcină ușoară în grupă cu R.D. Germană și Țara Galilor. În ce privește echipa R.D. Germană nu am nici o informație a-suora ei și nu pot face vreo apreciere”.

H. HERRERA (Inter): „Cred că Italia va învinge Țara Galilor. Mai dificilă este însă înfrîngerea cu R.D. Germană, care a făcut progrese însemnate, dar a realizat rezultate contradictorii (a învins Suedia și de două ori România, dar a pierdut în fața Olandei). Totuși dacă nu vor subaprecia pe jucătorii germani, ai noștri se vor califica”.

H. SEEGER (R. D. Germană): „Noi avem o singură echipă pentru cele două competiții în care sîntem angajați: turneul olimpic și campionatul mondial. Primul ne preocupă în prezent mai mult decît al doilea și vrem să fim prezenți la turneul final din octom-

brie din Mexic. Săptămă că federațiile italiană și galeză vor fi de acord să programăm jocurile noastre din preliminariile C.M. în cursul anului 1969. În ce privește sortii, sînt satisfăcut că ne-au desemnat alți adversari. În ultimele trei ediții ale C.M. am căzut mereu cu Ungaria și n-am fi dorit să jucăm din nou cu ea. Echipa Italiei nu ne va fi un adversar ușor, dar sperăm să-l învingem”.

S. BARCS (Ungaria): „Se pare că a devenit o tradiție că Ungaria să cadă la sorti în grupe puternice. Sortii ne-au fost nefavorabili și de data aceasta. Cehoslovacia reprezintă un adversar foarte puternic. Este regretabil că una din aceste echipe va fi absentă la turneul final din Mexic”. (Din această grupă mai fac parte Irlanda și Danemarca, echipe capabile de surprize. Nu Irlanda a eliminat Cehoslovacia din Campionatul Europei în favoarea Spaniei?).

L. DUGAUGUEZ (Franța): „În principiu, tragera la sorti ne-a favorizat. Este mai ușor să te califici într-o grupă cu trei echipe decît într-una de patru. Și aceasta este un lucru bun... Fără să fim siguri de calificare, să recunoaștem că avem o șansă de prim ordin în preliminarii. Și apoi, fie vorba între noi, prefer să jucăm contra Suediei și Norvegiei decît

contra Spaniei și Iugoslaviei, ca în cazul prietenilor mei belgieni”.

R. GOETHALS (antrenorul federației al Belgiei): „Cu Finlanda mai merge; Iugoslavia are o echipă periculoasă, dar joacă aproape ca noi, cu Spania însă, nu va fi deloc ușor. E adevărat că nu strălucește ca echipă națională, dar dispune de individualități superioare alor noastre. Nu trebuie să disperăm însă. Va fi o luptă dură, dar putem să cădem și mai rău. Șansele noastre de calificare nu sînt foarte mari, dar există. Nu ne rămîne decît să le apărăm cit mai bine”.

PRAGA. Presa de specialitate nu-i deloc încîntată de rezultatul sortilor, care au adus echipa Cehoslovaciei în grupă cu Ungaria; aceasta îi poate bara drumul spre Mexic. Mai ales în situația actuală cînd problema antrenorului federal nu-i rezolvată, după eșecul lui Marko în partida cu Irlanda de la Praga. Tratatările cu Vytlačil au eșuat, deoarece acesta și-a prelungit contractul cu Rapid Viena. Malatinsky, care era vizat și el, a fost angajat de asemenea în Austria și a plecat. La ora actuală există doar doi antrenori care ar putea rezolva postul de conducător tehnic al naționalei: Jezek (Sparta) și Musil (Dukla), dar nu se știe dacă cluburile lor vor consimți să renunțe la ei.

lată linia de atac a echipei F. C. Santos, reîntinerită, și din nou irezistibilă. De la stînga la dreapta: Toninho, Lima, Silva, Pele și Edu

F. C. SANTOS CÎȘTIGĂ ȘI FĂRĂ PELE!

Turneul octogonal de la Santiago de Chile care începe să atragă atenția tot mai mult prin valoarea echipelor participante și prin nivelul său spectacular, a luat sfîrșit cu victoria finală a faimosului F. C. Santos, sau „F. C. Pele”, cum i se mai spune. Victorie așteptată, de altfel, poate chiar de către ultimii săi adversari, fotbalistii reprezentativei R. D. Germane, de fapt revelația acestui turneu. În ultima partidă,

F. C. Santos (fără Pele) a dispus cu 3-1 de R. D. Germană confirmînd-și clasa și...noua linie de atac, pe care o vedeți în fotografia de mai sus. Mai puțin convingătoare a fost evoluția lui Vasas, campioana Ungariei și, mai ales, a selecției olimpice a Cehoslovaciei, care și-a revenit abia spre sfîrșitul turneului și se pare, după ce a fost „cooptat” binecunoscutul internațional Masopust, prezent la Santiago în calitate de invitat. Cu totul decepționantă a fost comportarea lui Racing Buenos Aires, deținătoarea Cupei intercontinentale, clasată pe ultimul loc.

Ultimele rezultate: F. C. Santos — R. D. Germană 3-1, Cehoslovacia—Racing 2-0, Universidad Catolica—Colo Colo 1-0 și Vasas—Universidad Chile 2-1

Clasamentul final:

F. C. SANTOS	7	6	0	1	22	8	12
R. D. Germană	7	4	2	1	22	14	10
U. Catolica	7	5	0	2	17	15	10
Cehoslovacia	7	3	1	3	11	13	10
Vasas	6	2	2	2	11	13	6
U. Chile	6	1	2	3	8	13	4
Colo Colo	7	1	1	5	10	18	3
Racing	7	0	2	5	6	13	2

„Sferturile” Cupei Europei Centrale

Recent au fost trase la sorti meciurile actualei ediții (a 25-a de la înființare) a „Cupei Europei Centrale”. Sortii au decis următoarele înfrîngeri care trebuie disputate (tur-retur) pînă la 4 aprilie:

Spartak Teznava (deținătoarea Cupei) — Jernzniciar Sarajevo
F. C. Austria Viena—Ujpest Dozsa Budapest
Vardar Scoplje—Cagliari
Steaua roșie Belgrad—Inter Bratislava

Semifinalele se vor juca pînă la 16 mai, iar finala (dublă) pînă la 29 iunie.

PRONOSPORT

1. FIORENTINA—ROMA	1
2. INTER—ATALANTA	1
3. JUVENTUS—BOLOGNA	1
4. LANEROSI—VARESE	1
5. MANTOVA—MILAN	x
6. NAPOLI—CAGLIARI	1
7. SAMPDORIA—TORINO	1
8. SPAL—BRESCIA	x
9. MESSINA—PISA	2
10. LIVORNO—POTENZA	1
11. MODENA—BARI	x
12. PALERMO—VENEZIA	1
13. LAZIO—MONZA	x

SCOTIA. E rîndul lui Rangers. După strălucitul sezon al lui Celtic, marea sa rivală, Rangers, se arată fără cruțare în a-și lua revansa. Rangers pare că nu va pierde titlul. Primele trei din clasament:

1. Rangers 22 19 3 0 57 17 41
2. Celtic 20 16 3 1 58 18 35
3. Hibernians 22 13 3 6 41 25 31

Și ultimele două:

17. Raith	20	2	6	12	29	58	10
18. Stirling	20	2	3	15	18	64	7

SPANIA. Echipele Barcelonei fac jocul Realului. Prin „corecția” pe care F. C. Barcelona a administrat-o lui Atletico la Madrid și prin cele două puncte, pe care Realul le-a obținut — în deplasare — în fața lui Espanol, echipele Barcelonei au făcut un adevărat joc pentru lider care își vede mărit avantajul la trei puncte, după cum puteți constata din situația primelor trei locuri:

1. Real Madrid	19	11	6	2	41	16	28
2. Atletico Madrid	19	10	5	4	28	17	25
3. Las Palmas	19	10	4	5	34	27	24

Cine va retrograda? După toate probabilitățile, Betis și Se-

villa. Priviți-le situația din clasament:

15. Betis	19	6	0	13	17	37	12
16. Sevilla	19	3	4	12	18	38	10

BELGIA. Anderlecht din nou în frunte! După săptămîni și săptămîni de staționare în umbra lui Bruges, marea sa rivală din actualul campionat, celebra Anderlecht a revenit în frunte,

profitînd de pe urma unei egalități a principalei sale adversare pe teren propriu. Dar lupta dintre cele două este departe de a se fi terminat. Constați și dvs.:

1. Anderlecht	17	12	2	3	41	14	26
2. Bruges	17	11	4	2	33	11	26
3. Standard	17	9	5	3	31	20	23

Pentru retrogradare, principalele candidate: Olympic și Anwerp.

R. F. A. GERMANIEI. Nürnberg pierde teren. Ritmul în care aduna, la un moment dat, puncte F. C. Nürnberg părea că rezolvă problema campioa-

nei. Dar revelația sezonului dă semne de oboseală. Duminică trecută a pierdut la un scor net (0-2) pe teren propriu, în fața lui F. C. Köln. Plutonul urmăritoarelor se apropie...

1. Nürnberg	21	12	6	3	50	23	30
2. Moenchengladbach	21	10	6	5	57	33	26
3. Köln	21	10	4	7	42	34	24

În coada clasamentului,

Neunkirchen și Karlsruhe, despărțite de un baraj destul de mare de puncte de restul echipelor, par sortite retrogradării.

ANGLIA. Manchester United face pași siguri spre titlu. Prin victoria de duminică asupra lui Tottenham (care o eliminase din cupă), Manchester a făcut alți pași prețioși spre cucerirea titlului. Primele trei locuri ale clasamentului se prezintă astfel:

1. Manchester United	27	17	7	8	56	31	41
2. Leeds	28	16	6	6	50	23	38
3. Liverpool	27	14	8	5	41	20	36

În coadă, Fulham, Coventry și Southampton par condamnate la pe ocupantele ultimelor trei poziții:

	27	7	5	15	42	61	19
21. Coventry	27	4	10	13	32	53	18
22. Fulham	25	6	4	15	34	57	16

ITALIA. „Secundele lui Prati”. Ca de atîtea ori în acest campionat, noua vedetă a lui A. C. Milan s-a jucat și în a 18-a etapă, cu nervii lui, ai adversarilor și partenerilor. În ultimele 30 de secunde ale partidei cu Napoli, la situația de 1-1 în momentele cînd Altafini și coechipierii asaltau poarta lui Milan, pe San Siro, tînrul extrem dreapta a interceptat o pasă lungă a lui Rivera, a driblat tot ce i-a ieșit în cale, inclusiv portarul, și a intrat cu balonul între buturi. Alte două puncte datorate în bună măsură calmului și forței de pătrundere a lui Prati! În Italia se spune că Milan este pe trei sferturi campioană. Iată, spre convingere, primele trei locuri ale clasamentului:

1. Milan	18	10	7	1	35	18	27
2. Varese	18	9	5	4	21	15	23
3. Torino	18	8	5	5	27	15	21

Purtătoarele lanternei roșii:

15. Lanerossi	18	6	1	11	16	25	13
16. Mantova	18	2	7	9	4	19	11

Din evenimentele săptămîinii

● Stanley Mathews aclamat la Dortmund. Fiind alături de Schäfer, cel mai bun jucător al turneului de la Dortmund, disputat în marea sală din localitate, în fața a peste 12.000 de spectatori, Mathews a cucerit admirația celor prezenți și prin marea reușită din proba de precizie pe care a cîștigat-o, la terminarea turneului: a trimis de trei ori balonul, din tot atîtea lovituri, într-un coș avînd de patru ori dimensiunea mingii, ca diametru. Loviturile au fost executate de la 16 m. ● Eusebio... enervat. Supărat de primirea deloc atentă a publicului din Guimaraes, mozambicanul s-a arătat din primele minute ale meciului de campionat disputat de Benfica, acolo, foarte îndrăgît. Rezultatul: a marcat trei goluri senzaționale. ● Rocco îl sfătuiește pe Dugauguez. Într-o declarație făcută presei italiene, antrenorul lui Torino, Nereo Rocco, a declarat că el l-ar utiliza fără nici-o reținere pe Combin în echipa națională a Franței. Combin joacă la Torino și este actualul golgeter al campionatului italian. ● O linie de halți Jurion — Masopust într-un club belgian? Cel puțin aceasta este marea dorință a președintelui clubului Crossing, din Mollenbeek care se află de mai multă vreme în tratative cu cei doi

cunoscuți celebri internaționali. Totul depinde, firește, de acordul lui Anderlecht pentru Jurion și de al lui Dukla Praga pentru Masopust. ● Bobby Charlton știe să repare. În a 5-a înfrîngere din actualul sezon (două de campionat, trei în cupă) dintre marile rivale Manchester United și Tottenham, Bobby Charlton a trecut pe lîngă disperare spre a termina în triumf. La 1-1, Bobby a ratat un penalti pentru ca în min. 90 să realizeze golul victoriei pentru Manchester, printr-o acțiune pornită de la centrul terenului și sfîrșită cu un șut imparabil. ● Dublă calitate. La Casablanca se dădea ca certă numirea actualului președinte al Comitetului de organizare al J.O. din Mexic, arhitectul Pedro Ramiro Vasquez (constructorul stadionului Azteca) și în calitate de președinte al Comitetului de organizare a C.M. 1970. ● Jairzinho după Pele. În Brazilia se consideră că jucătorul cel mai bine plătit după Pele este Jairzinho (Botafogo). El a semnat, recent, un nou contract de doi ani cu clubul său. ● Uruguayanul Manicera debutează contra... lui Penarol. Trecut, recent, la Flamengo Rio de Janeiro, Manicera va disputa primul său meci la noua echipă contra fostului său club: Penarol!

Conflictul Ballabio—Foni nu s-a terminat...

Deși s-a anunțat că Biroul Federației de fotbal elvețiene a renunțat la serviciile lui Foni, rămînînd la soluția numirii lui Ballabio în locul acestuia, discuțiile care au precedat decizia nu au luat sfîrșit și, probabil, sînt de așteptat și noi evenimente. În afara faptului că Foni a prezentat justiției reclamația sa pentru intrarea în posesia sumei la care are dreptul prin contract (încă doi ani, și jumătate), el a înaintat un memoriu și la UEFA.

Între timp, au fost stabiliți adjuncții lui Ballabio și ai lui Neukomn la direcția tehnică a reprezentativelor: Quinche și Gehri. Se discută ridicarea suspendării lui Kunh (radiat pe viață de pe lista selecționabililor) și a lui Blättler (suspendat fără termen pentru că nu a făcut deplasarea în Italia, la meciul de la 23 decembrie). Pe de altă parte, un grup de internaționali (Künzli, Odermatt, Quentin) s-au adresat în scris federației cerînd explicații asupra demiterii lui Foni

Mexic; șase stadioane gata pentru C.M. 1970

Stadionul Azteca (la Mexico City-2400 m. altitudine) cu 105.000 locuri; stadionul Jalisco (la Guadalajara-1200 m. altitudine) cu 70.000 locuri; stadionul din Leon (1200 m. altitudine) cu 30.000 locuri; stadionul Monterrey (1300 m. altitudine) cu 80.000 locuri, ca și stadioanele din Toluca (2400 m. altitudine) și Puebla (1600 m. altitudine) acesta avînd 85.000 locuri. Primele trei stadioane au și fost alese pentru a găzdui jocurile din grupe.